

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 18 / CIF / 19.01.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\18CIF\

Fitxer 18CIF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 18, dilluns 19 de gener de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 18 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés i Saura](#), [Raquel Sans Guerra](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre les dimissions a la Direcció General per a

l'Erradicació de les Violències Masclistes (tram. 354-00261/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença de la portaveu de l'Associació Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre la seu de l'entitat (tram. 356-00980/15). Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió de la Dona i Empresa de Pimec davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe "L'impacte de la distribució dels fons Next Generation" (tram. 356-01240/15). Laura Martínez Portell, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de la secretària d'Igualtats davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació del 2024 i el 2025 (tram. 356-01247/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de la directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge (tram. 356-01248/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Compareixença de Margarita Ribas Yglesias, vocal de la Comissió d'Igualtat del Consell General de Procuradors d'Espanya i vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre les polítiques públiques i les accions que vol impulsar la Comissió (tram. 357-00795/15).

7. Compareixença d'una representació d'EADA Business School davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya (tram. 357-00794/15).

8. Proposta de resolució sobre la defensa del dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs (tram. 250-00826/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 339, 25).

9. Proposta de resolució sobre la protecció de les víctimes contra els efectes del negacionisme de la violència de gènere (tram. 250-00838/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 339, 43).

La presidenta

Bona tarda a totes i tots i, bé, bon inici d'any, perquè amb algunes companyes encara no ens hem vist. Començaríem la comissió i, a l'inici, l'ordre del dia que tenim són sol·licituds de sessions informatives per votar.

Llavors, abans d'això, hi ha alguna substitució? Us he vist, he entès que no, però... Perfecte.

Seria votar les sol·licituds. Algun grup demana votació separada o podríem...? Perfecte. Júlia?

Júlia Calvet Puig

Sí, del punt 2.

La presidenta

D'acord. La resta entenc que podem votar...? Perfecte.

Sol·licituds de sessions informatives

354-00261/15, 356-01240/15, 356-01247/15 i 356-01248/15

Doncs, si us sembla, votaríem els punts 1, 3, 4 i 5 conjuntament, que són la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre les dimissions a la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes.

El punt 3, que és la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió de la Dona i Empresa de Pimec davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe *L'impacte de la distribució dels fons Next Generation*.

La quarta, que és la sol·licitud de compareixença de la secretària d'Igualtats davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació dels anys 2024 i el 2025.

I, en cinquè lloc, la sol·licitud de compareixença de la directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge.

Llavors, vots a favor d'aquestes sol·licituds?

Doncs seria per unanimitat.

**Sol·licitud de compareixença de la portaveu de l'Associació
Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaïson perquè
informi sobre la seu de l'entitat**

356-00980/15

I ara passaríem a votar el punt 2, que és la sol·licitud de compareixença de la portaveu de l'Associació Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaïson davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre l'estat de la seva seu.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari del PSC, d'Esquerra Republicana, dels Comuns, de Junts i del PP.

Vots en contra?

Vots en contra del partit de VOX.

Doncs quedaria aprovada també aquesta sol·licitud.

I ara, si us sembla, doncs ja passaríem a les compareixences. Suspenem uns minuts per portar les compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Perfecte.

Compareixença de Margarita Ribas Yglesias, vocal de la Comissió d'Igualtat del Consell General de Procuradors d'Espanya i vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, per a informar sobre les polítiques públiques i les accions que vol impulsar la Comissió

357-00795/15

Doncs donaríem inici a la compareixença de la Comissió d'Igualtat del Consell General de Procuradors d'Espanya i la vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre les polítiques públiques i les accions que vol impulsar la Comissió. I ens acompanyen la il·lustríssima senyora Margarita Ribas Yglesias, vocal de la Comissió d'Igualtat del Consejo General de Procuradores de España i vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, i també la il·lustríssima senyora Susana Puig Echevarría, vocal responsable de Deontologia del Col·legi de Procuradors de Barcelona. Tindríeu un temps de quinze minuts per poder fer la vostra compareixença.

Margarita Ribas Yglesias (vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona Rosa)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Diputats i diputades de tots els grups parlamentaris. En primer lloc, avui és un dia de dol, un dia molt trist pels esdeveniments que tots coneixem i volíem manifestar en nom propi i del Col·legi de Procuradors i de tots els procuradors catalans doncs el nostre condol a les famílies, a les famílies dels ferits i tot el nostre recolzament.

Bé, doncs, la veritat és que és un honor per nosaltres estar aquí en aquesta comissió, ens fa molta il·lusió a totes les procuradores catalanes. Estic acompanyada de la senyora Susana Puig, vocal responsable de Deontologia de la Junta de Govern de l'il·lustre Col·legi de Procuradors de Barcelona, i del qual tinc l'honor de ser la vicedegana. Ho fem des de l'experiència directa d'una professió jurídica que acompanya la ciutadania de manera constant als jutjats i que coneix des de dins com les polítiques es tradueixen o no en realitats concretes.

Parlar d'igualtat en l'àmbit de la justícia no és parlar únicament de normes o de xifres, és parlar de com es prenen decisions, de com s'exerceix el poder públic i de com les

institucions responen davant les situacions de desigualtat, discriminació o vulnerabilitat. Des d'aquesta perspectiva, la meua intervenció el que vol és aportar una mirada basada, primerament, en dades contrastades, en la pràctica professional quotidiana, accions impulsades i en propostes concretes, amb la convicció que la procura pot contribuir de manera real i eficaç a la igualtat dins del sistema de justícia.

Durant les darreres dècades, les professions jurídiques han experimentat un procés de feminització progressiva. Avui, l'accés de les dones a les professions jurídiques i a la carrera judicial es pot considerar una realitat ja consolidada.

La comparació entre les professions jurídiques resulta especialment reveladora. A l'advocacia, el cinquanta-quatre per cent, aproximadament, representen el col·lectiu de dones, però continuen infra representades als grans despatxos i als espais de decisió. En canvi, a la procura, les dones no només són majoria en l'exercici professional, sinó que també ocupen una part significativa dels càrrecs de govern.

En aquest context s'hi afegeix un element clau del funcionament dels jutjats, el cos de lletrades i lletrats de l'Administració de Justícia, majoritàriament femení, amb qui la procura manté una relació professional constant i coadjuvant en el funcionament ordinari dels òrgans judicials.

Aquesta comparació evidencia que la igualtat no depèn únicament del nombre de dones, sinó del disseny institucional de les professions jurídiques.

Ara bé, aquesta mateixa dinàmica es reproduïx també a la judicatura, que és una peça central del sistema de justícia. A la judicatura, les dones són majoria en els primers nivells, però la seva presència disminueix a mesura que s'ascendeix en la jerarquia. Les dades del Consejo General del Poder Judicial indiquen que el 57,2 per cent de la carrera judicial està integrada per dones, i que la presència femenina als òrgans judicials col·legiats arriba al 42,3 per cent. Tanmateix, aquests avenços no es reflecteixen de manera homogènia en els alts nivells de responsabilitat. El Tribunal Suprem continua sent l'exemple més clar d'aquesta desigualtat estructural, només el vint-i-dos per cent dels seus membres són dones.

Aquestes dades, com poden veure, posen de manifest que la igualtat formal en l'accés no garanteix per si sola una igualtat real d'oportunitats i de reconeixement. El repte, per tant, avui, és clarament estructural.

La procura és un servei públic essencial, amb presència continuada als jutjats i amb un contacte directe i quotidià amb la ciutadania.

Des del punt de vista de gènere, la nostra professió presenta una realitat especialment significativa. A Barcelona, el 61,17 per cent de les persones professionals som dones. A Catalunya, el 61,1 per cent som dones i, al conjunt de l'Estat, el 66,9. Es tracta d'una feminització estructural i, sobretot, molt important, sostinguda.

Però el valor d'aquesta...

Fitxer 2

...realitat no és només quantitatiu, sinó també qualitatiu. Les procuradores en exercici, per la pròpia naturalesa de la nostra funció, acompanyem la ciutadania al llarg de tot el procés judicial.

La nostra presència diària als jutjats i la nostra relació professional estreta amb les funcionàries i funcionaris dels tribunals, amb els òrgans judicials i, molt especialment, amb les lletrades i lletrats de l'Administració de Justícia, ens converteixen en veritables agents de proximitat jurídica. Aquesta posició ens permet ser, en molts casos, les primeres a detectar anomalies o disfuncions relacionades amb discriminacions per raó de gènere, ja sigui en l'àmbit processal, en el temps, en les comunicacions o en l'aplicació pràctica de les normes.

De la mateixa manera, els procuradors i, molt especialment, les dones procuradores acostumem a ser el primer operador jurídic en advertir situacions de risc en casos de violència de gènere o de vulneració de drets de dones i nenes. El contacte directe amb les persones afectades i la presència quotidiana a l'entorn judicial permeten una detecció precoç, clau en la protecció efectiva dels drets.

Aquesta funció d'acompanyament adquireix una rellevància especial en l'àmbit de la discapacitat, a través de la figura del facilitador. La procura dona suport a les persones amb discapacitat durant el procés judicial, realitzant els ajustos necessaris i explicant cada fase del procediment amb un llenguatge clar i comprensible. Aquesta

mateixa mirada d'accessibilitat i proximitat es reflecteix també en l'evolució interna de la professió.

La feminització de la procura no és només una dada estadística, té una traducció clara en termes de lideratge institucional. Segons les dades del Consejo General de Procuradores de España, el cinquanta-set per cent dels col·legis estan presidits per una degana i en moltes juntes de govern la presència femenina arriba al seixanta-sis per cent, superant, fins i tot, el vuitanta per cent en alguns casos.

Aquest lideratge no es produeix de manera aïllada, sinó que s'inscriu en un context més ampli de presència de dones als més alts càrrecs de responsabilitat del sistema de justícia. Avui, comptem amb la presidenta del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Suprem, la presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la fiscal general de l'Estat, la presidenta del Tribunal d'Instància, nou Tribunal d'Instància de Barcelona, la presidència del Tribunal d'Instància dels jutjats de Mataró, Santa Coloma, Rubí i Manresa, entre altres jurisdiccions, la degana del Col·legi de l'Advocacia, degana del Col·legi de Graduats Socials i la vicedegana del Col·legi Notarial.

En aquest mateix marc, qui els parla avui i qui compareix com a vocal catalana de la Comissió d'Igualtat del Consejo General de Procuradores de España, fet que permet traslladar aquesta experiència de lideratge a l'àmbit estatal.

Precisament, des de la Comissió d'Igualtat del Consejo General de Procuradors d'Espanya, aquest lideratge es concreta en línies de treball molt clares i operatives. D'una banda, estem impulsant la conciliació familiar, no només com una qüestió privada, sinó com un element estructural que condiciona l'exercici professional i un accés real a llocs de responsabilitat.

D'altra banda, s'ha reforçat l'atenció a les víctimes del delictes, amb plans pilot que promouen l'acompanyament de la procura, fins i tot en fases del procediment en què la nostra intervenció no és estrictament preceptiva, amb l'objectiu que la persona afectada compregui el procés i no quedi en cap cas desprotegida.

Finalment, en l'àmbit normatiu, la Comissió ha participat activament en el tràmit parlamentari d'esmenes de la Llei Orgànica 2/24, orientada a garantir una representació equilibrada de dones i homes als espais de presa de decisions.

Les dades conviden a anar més enllà del diagnòstic i a avançar cap a l'acció. Des de la procura, i amb una clara voluntat de cooperació institucional, treballem en diverses línies de treball.

En primer lloc, reforçar la cooperació interinstitucional en matèria d'igualtat i justícia. En aquest marc, i en estreta col·laboració amb el Departament d'Igualtat i Feminisme de la Generalitat de Catalunya, amb la implicació directa de la consellera Eva Menor i de la presidenta de l'Institut Català de les Dones, Sònia Guerra, volem impulsar, conjuntament, una jornada sobre la dona en la justícia. L'objectiu d'aquesta jornada serà visibilitzar el lideratge femení real, compartint experiències des dels nivells més alts de responsabilitat i generar propostes concretes de la millora institucional. Esteu tots i totes convidats a aquesta jornada que us anunciarem properament.

En paral·lel, des del Consejo General de Procuradores de España, aquestes línies de treball s'han traslladat també a la ministra d'Igualtat, Ana Redondo, en el marc d'una estratègia estatal de promoció de la igualtat i la inclusió social en l'exercici de la professió.

Des del Consejo General de Procuradors d'Espanya estem treballant per implementar programes i mesures concretes, com l'elaboració i la proposta d'aplicació de protocols d'igualtat als col·legis de procuradors, l'organització de jornades i tallers de sensibilització orientats a l'erradicació de qualsevol forma de discriminació, la promoció de bones pràctiques en l'àmbit de la justícia en perspectiva de gènere i la participació activa en fòrums i trobades de l'àmbit estatal sobre igualtat, contribuint al debat públic des de l'experiència professional.

Així mateix, proposem avançar en formació pràctica en igualtat i no discriminació pels operadors jurídics, amb indicadors d'impacte que mesurin lideratge, estabilitat professional i conciliació, i en la integració transversal des de la perspectiva de gènere en la digitalització de la justícia.

Finalment, i com ja he indicat, la Comissió ha participat activament en el tràmit parlamentari d'esmenes de la Llei Orgànica 2/24, amb la voluntat de garantir una implementació real, eficaç i efectiva en tots els col·legis procuradors del conjunt del territori.

Finalment, considerem prioritari impulsar i treballar, conjuntament amb el Departament d'Educació, una formació jurídica bàsica per a nenes, nens i adolescents. Aquest és un punt molt important per a nosaltres, perquè els permeti conèixer i exercir des de ben aviat els seus drets en matèria d'igualtat i violència de gènere.

La nostra proposta a la consellera Niubó serà que aquesta formació hauria de tenir en compte la Llei 17/20, que va ampliar el concepte de violència masclista per incloure la violència digital, la violència institucional i la violència en l'àmbit de la vida política. Conèixer els drets des d'edats primerenques és una eina de prevenció i d'apoderament democràtic.

Per concloure, voldria subratllar que la igualtat es construeix en institucions que cooperen amb decisions que s'avaluen i, de manera molt especial, en educació i pedagogia.

Els procuradors i procuradores, per la nostra proximitat a la ciutadania i per la nostra experiència quotidiana als jutjats, coneixem bé com funciona el sistema judicial en la pràctica i podem i volem contribuir activament a una justícia més igualitària.

La importància d'integrar la perspectiva de gènere en la pràctica judicial no és teòrica. Recentment, una sentència dictada per una jutgessa de Barcelona ha invalidat una prova pericial biomecànica en apreciar un biaix de gènere en no tenir en compte la diferent cinemàtica que presenten les dones. Aquesta resolució posa de manifest que la igualtat no és una qüestió ideològica, sinó una exigència jurídica per garantir la tutela judicial efectiva. Perquè, al final, una justícia més igualitària no només és una justícia més justa, és també una justícia més eficaç, més propera, més legítima i, sobretot, més segura. I la seguretat, en justícia, és calma i tranquil·litat per a tota la ciutadania.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva compareixença. Ara seria el torn de preguntes dels grups parlamentaris i començaríem pel grup parlamentari que ha sol·licitat aquesta

compareixença, que és el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la seva diputada, la Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. Bona tarda a totes dues i moltes gràcies per aquesta exposició que mos han fet, perquè avui mos han parlat d'una realitat que travessa tot el sistema judicial, que és la desigualtat estructural que pateixen totes les dones que exerceixen professions liberals.

Vostès són procuradores, però jo m'atreviria a dir que estem igual els que tenim com a professió l'exercici de l'advocacia, no? I que, malgrat representar més de la meitat de la professió, doncs lamentablement, i no és per una manca de talent, mos trobem en esta situació d'un sistema que encara mos penalitza la conciliació i mos perpetua en aquesta bretxa salarial, no?

Ja els ho he dit, a l'advocacia, que és el que jo conec, no?, la realitat és que moltes advocades es veuen confinades en àmbits menys valorats econòmicament, no?, com puga ser el dret familiar, dret social, mentre que els homes continuen dominant àrees de major prestigi i major retribució econòmica, com puga ser mercantil o penal.

I aquesta segregació, juntament amb la rigidesa del sistema judicial, dibuixa un panorama dur, d'acord? Mos trobem en jutjats saturats, audiències a hores intempestives i una conciliació familiar i personal gairebé impossible, no? Les dones assumim en un percentatge molt elevat, superior al setanta per cent, les tasques de cura. I això mos va expulsant, no?, progressivament i silenciosament, de l'exercici, en moltes ocasions, en l'etapa potser més activa de la nostra carrera professional.

Per altra banda, a dia d'avui, encara hem de denunciar esta manca de perspectiva de gènere dins de l'estament judicial, que continua sent un obstacle, no? Perquè, a dia d'avui, potser només els jutjats especialitzats en violència masclista exigeixen una formació específica en esta matèria. La resta..., bé, depenen de cursos voluntaris i, clar, la majoria de jutges i fiscals potser no disposen d'eines per entendre correctament los contextos de dependència econòmica, emocional i social que viuen moltes víctimes del que han dit vostès, de violència de gènere. I este buit formatiu doncs té conseqüències directes, com puguin ser sentències en biaixos, incomprensió i, sovint, un problema molt greu, que és la revictimització, no?

Des del nostre grup parlamentari defensem que incorporar la perspectiva de gènere no és només una opció política, sinó un mandat constitucional. Per això des del Govern s'impulsen plans d'igualtat que abasten tota la carrera judicial, l'advocacia, la procura, amb formació obligatòria, quotes mínimes en òrgans de govern.

També s'ha de treballar per fer possible esta conciliació real, no? Cal arribar a tindre una flexibilitat horària, parlem de teleassistència, permisos amplis, incentius per als despatxos que incorporen plans familiars. Vull dir, no podem continuar exigint disponibilitat les vint-i-quatre hores del dia a les professionals que també sostenim la cura de les nostres famílies, no?

Per tant, des del nostre grup parlamentari considerem essencial aquesta formació, que sigui transversal i continuada. I, en definitiva, estem parlant de garantir drets, no?, d'impulsar la justícia amb majúscules i de construir un sistema on cap dona hagi de renunciar a la seua carrera ni a la seua família per defensar allò que és just, no?

La seva feina, jo crec que avui els agraeixo molt la seva exposició, resulta imprescindible i és necessària per continuar avançant en aquest sentit.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva portaveu, la diputada Laura Martínez Portell.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. Agrair principalment la senyora Ribas, també a la senyora Puig, que l'ha acompanyada, per aquesta compareixença avui davant la comissió i per explicar-nos tots els temes que tenen previstos i posats en marxa i per aquesta conscienciació de què cal aquesta perspectiva de gènere en l'àmbit de la justícia.

Volia felicitar a vosaltres i a tots en general, a la societat en general, per aquesta bona salut de la presència o la feminització de les professions jurídiques en general i de la procura en particular, que, a més, heu especificat, que pròpiament en els òrgans de direcció no acostuma haver-hi aquesta discriminació major que hi ha en altres professions cap a les dones.

I tot i compartir la diagnosi, que passa en tots els àmbits, no?, que és a les professions o l'accés a les professions de base les dones hi accedeixen amb moltíssima més facilitat, però, després, ja bé sigui per segregar per temes, tal com deia la companya, o verticalment, no?, la presència de les dones és inferior com més amunt. I jo crec una mica que en la procura potser això passa menys perquè hi ha una menor divisió vertical del treball i no passa això que passa en els grans despatxos d'advocats o com pot passar a la judicatura, que sí que hi ha una carrera vertical més important i la representació de les dones allà es nota molt menys.

Jo volia, si podíeu aprofundir una mica, quan heu dit que sou les primeres detectores d'anomalies o de disfuncions amb discriminació per raó de gènere en els processos judicials, si teniu protocols específics de com actuar quan detecteu que això passa, perquè és veritat que sou les persones...

Fitxer 3

...que acompanyeu, normalment, a la ciutadania en els processos i, segurament, sou aquests primers detectors d'aquestes anomalies. Si teniu protocols establerts per com ajudar a partir d'aquell moment on detecteu les anomalies.

I després també volia posar en valor aquesta feina de poder acompanyar la víctima a través de la procura en intervencions on no és preceptiva la presència del procurador o procuradora. I heu parlat de plans pilots, si ens podíeu ampliar una mica això. I si en els processos de violència de gènere detecteu que, quan intervé un procurador o una procuradora en aquest acompanyament, ajuda a què la víctima no desisteixi del procediment i es mantingui en el procediment, que sabem que moltes vegades, a mig procediment, la víctima de violència de gènere..., doncs decau la denúncia, no?

I després volia plantejar un tema nou, que no ha sortit en cap moment, però que sí que m'agradaria si em poguéssiu dir. Perquè, tot i aquesta conscienciació que exposeu del tema del feminisme en el Col·legi, us continueu dient «Col·legi de procuradors» en masculí, no? No sé si s'ha plantejat alguna vegada dir-se «col·legi de la procura» o de procuradors i procuradores o el que sigui. I, bé, saber si això s'ha produït, si no s'ha produït, si heu decidit que no volíeu canviar el nom o com

teníeu aquest tema, que molts altres col·legis sí ho han fet i han posat una terminologia neutra.

Gràcies.

La presidenta

Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, presidenta. Sumar-me als agraïments de les meves companyes, a la senyora Ribas i a la senyora Puig, també a la resta de l'equip que avui les acompanya. Agrair-los també aquesta compareixença, bàsicament perquè posa dades allò que totes intuïm, no? I, per tant, quan es posen dades a les coses, doncs realment és un mirall de la realitat que tenim.

La primera de les preguntes que els hi voldria fer és, vostès han dibuixat la professió o les professions en l'àmbit jurídic, on cada cop hi ha més dones, estan, afortunadament..., doncs tenim una professió cada cop més feminitzada, però, com en la resta d'àmbits de la societat, costa tirar amunt, no? I per tant, malgrat també aquestes bones xifres de tenir dones presidentes de molts òrgans, continuen representant un vint-i-dos per cent.

Per tant, la primera pregunta, que segur que n'han debatut, n'han pensat i n'han reflexionat, és quines mesures es poden impulsar, tant en l'àmbit legislatiu, com vostès, des de dins, perquè aquest vint-i-dos per cent doncs incrementi.

També en l'àmbit legislatiu, perquè moltes vegades, quan planteges lleis o planteges modificacions legislatives, hi ha qui ho atribueix a una ideologia de gènere. I el que crec que les dades reflecteixen, i vostè ho ha explicat molt bé, que és una realitat, i les dones no són pitjors que els homes. Per tant, si algú considera que és una qüestió de meritocràcia, fantàstic, però nosaltres tenim molt clar que és una qüestió estructural i, per tant, davant les qüestions estructurals, calen modificacions per acabar amb aquestes desigualtats i aquestes discriminacions.

Després, han parlat també de les formacions m'agradaria. Saber quines formacions creuen que manquen, no? I la companya de Junts ho explicava molt bé, que hi ha

formacions que són obligatòries en determinats àmbits, en la resta d'àmbits judicials no són necessàries aquestes formacions. Per tant, també des de l'experiència professional que vostès tenen, què cal reforçar, no?, en la carrera jurídica. És a dir, quins són aquells aspectes que cal treballar més. I de quina manera també, des del poder legislatiu, podem fer obligatòries aquestes formacions o creuen que aquestes formacions haurien de ser obligatòries. Perquè també passa en tots els àmbits, que, al final, les formacions les acaben fent aquelles persones més sensibles, més sensibilitzades i que, segurament, necessitarien menys aquestes formacions. Per tant, si creuen que han de ser obligatòries.

I, finalment, una pregunta més des de l'experiència professional, que vostès també deien, no? Són aquest primer agent, aquestes primeres en detectar... Amb la companya Tània Verge comentàvem que hi ha un biaix racista, que hi ha un biaix de la discapacitat, per tant, celebrar també aquesta figura del facilitador, que desconeixia.

Una mica si ens poden dibuixar quines són les principals dificultats amb què es troben aquestes dones, no? Quines són les principals desigualtats que han detectat des de l'exercici professional? No ho sé, si ens podrien assenyalar, perquè també després, des de la nostra perspectiva, doncs poder treballar i ajudar que això no passi.

Tres minuts es fan molt curts, m'he esgotat el temps. Gràcies per la generositat, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, donar la benvinguda als membres del Col·legi de procuradors dels tribunals de Barcelona que avui ens acompanyen i també agrair-los les explicacions a la il·lustríssima senyora Margarita Ribas i a la il·lustríssima senyora Susana Puig, que avui l'acompanya a la Mesa.

També els he d'agrair la documentació que se'ns ha fet arribar a la comissió, penso que és molt interessant, apareixen, consten dades molt rellevants. Nosaltres farem arribar aquestes dades als nostres grups parlamentaris, tant al Congrés dels Diputats com al Senat, perquè penso que..., tot i que potser ja tenen la relació amb ells, doncs des del nostre grup parlamentari els hi enviarem.

Més enllà de les estadístiques i que moltes preguntes ja s'han formulat per altres portaveus, a mi m'agradaria tocar tres qüestions o fer-los tres preguntes/consideracions, no?

Una. Quins són els factors que influeixen perquè els procuradors siguin, no majoritàriament, però sí en uns percentatges molt alts, dones, a més, de manera continuada, això és un punt molt important. Si vostès tenen alguna explicació d'aquestes dades.

Després, si podríem afirmar que és una excepció en el sistema judicial. Potser una excepció no, però sí una branca del món judicial que compta amb un percentatge molt alt de dones, tot i que, en general, les dades són molt i molt positives.

Després, si es compara amb altres professions, incloses altres branques del món judicial, que potser estan afectades per allò que sempre parlem del sostre de vidre, per què la procura no s'ha vist tan afectat? Perquè vostès superen, no diré que totalment, però quasi, el sostre de vidre, el traspassen.

I després, quines mesures i actuacions podrien replicar-se en el món de la justícia, quines serien les actuacions més prioritàries per tal de replicar-se aquestes bones pràctiques i tenir aquests bons resultats.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Bueno, en primer lugar, agradecerles su comparecencia y explicación, señora Ribas, y también pues a la señora Puig.

Y, nada, miren, si me lo permiten, quisiera empezar enviando desde aquí un fuerte abrazo y mis condolencias a todos los familiares de la tragedia que hemos sufrido en el día de ayer y, bueno, darles mi más sentido pésame.

Dicho esto, pues en cuanto a la comparecencia. A ver, en el informe que se nos ha enviado, ¿no?, que decía mi compañera y también, bueno, de hecho, usted misma se ha referido a ello, y es que explican que la profesión de la procura es como de las más feminizadas, ¿no?, usted ha dicho la feminización de la procura en el ámbito jurídico.

Pero es que a mí ya me perdonarán, pero es que esto, precisamente, ¿qué es lo que aporta al sector jurídico? Es decir, ya que hablamos, por ejemplo, de justicia, lo normal sería que esta profesión se rijan, ya se ha adelantado la diputada de Esquerra a decirlo, pero sí, se rijan, sobre todo, pues por principios de mérito y de capacidad y no por ser hombre o ser mujer. Es decir, es que lo que queremos y lo que quiere, yo creo, que cualquier persona y cualquier ciudadano son buenos profesionales y el sexo de estos nos da absolutamente igual.

Lo digo porque aquí, en estas cuatro paredes, parece que lo que importa en el sentido de la procura es el sexo del profesional en cuestión. Pero es que, ya les digo que, en la calle, en la vida real, esto no es así, esto no le importa a nadie a no ser de sus cuatro vividores, ¿no? Pero a las personas normales pues no nos importa.

Por eso, digamos, la primera pregunta que debo hacerle es evidente, y es que ¿no considera usted que estas políticas de igualdad suponen un riesgo para la valoración objetiva del talento, la experiencia, el mérito y la capacidad? Porque cuando se introducen criterios ideológicos o cuotas en ámbitos estrictamente profesionales, el peligro es claro. Usted ha dejado entrever algunas cuestiones, pero yo creo que es importante que haga hincapié en eso.

Y, junto a esta cuestión, hay otra que tampoco es menor, que es el uso de los recursos públicos. Y mi pregunta es ¿no puede suponer un despilfarro destinar fondos a jornadas, a cursos, a guías de una supuesta igualdad, cuando la profesión y la justicia en general arrastran carencias estructurales realmente graves? Es decir, ¿cómo se justifica este gasto frente a otras necesidades reales y urgentes del sistema judicial y también pues del mundo jurídico en general?

Y yo ya se lo digo directamente a usted como profesional, es decir, usted sabe las deficiencias estructurales que está sufriendo la justicia, sobre todo en Cataluña, falta de jueces, falta de juzgados. Y, sin embargo, lo que se dedican a hacer los políticos, y lo vemos hoy, aquí en el Parlament, es gastar recursos económicos y tiempo a hablar de cuotas de género que en nada mejoran la situación de la justicia.

Y entonces, claro, mi pregunta es ¿no cree que, antes de destinar fondos a estas políticas de carácter ideológico, los recursos públicos deberían dirigirse a lo básico, a lo estructural, a lo prioritario, que es que la justicia funcione, y más, sobre todo, teniendo en cuenta que es algo, lo elemental ¿no?, que no está funcionando?

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Agrair també a les compareixents que ens acompanyen avui també pel coneixement especialitzat que tenen. Però també vull aprofitar aquesta intervenció per fer trasllat de tot el nostre suport a les víctimes de l'accident ferroviari que va tenir lloc ahir i a tots els seus familiars i amics i persones properes.

Sí que volia aprofitar per fer-li dos, tres preguntes, que en realitat moltes ja han anat sortint. Una és, justament, preguntar-li si pot entrar una mica més en els detalls de per què creuen vostès que passa això, que si la majoria dels llocs de treball de la procuradoria en els nivells baixos o intermedis són ocupats per dones, quins són els factors que fan que, quan es puja en l'escalafó, siguin la majoria ocupats per homes. Si creuen que realment és perquè totes aquestes dones que estan als esglaons baixos o intermedis no tenen la mateixa qualificació i preparació tècnica que els seus companys i per això són ells els que pugen i elles les que es queden en el lloc que estaven.

Perquè és una qüestió que hem vist també en d'altres àmbits, ho veiem a la ciència, ho veiem a l'acadèmia, no?, ho veiem en molts llocs, que, curiosament, els llocs que estan dintre dels nivells tècnics i dels nivells intermedis són ocupats, majoritàriament,

per dones, però, curiosament, segons anem pujant en l'escala jeràrquica, són els homes els que demostren tenir uns mèrits que sembla ser que no han tingut per ser majoritaris en els escalafons mitjans i baixos.

Per tant, d'alguna manera preguntar-los per què creuen vostès que passa això. Si és que, efectivament, les dones, la majoria de les dones no estem capacitades per ocupar aquests llocs de jerarquia alta, en canvi, els nostres companys homes sí i, per tant, el mèrit, que és l'únic que compta per ocupar aquests càrrecs, el tenen ells i no el tenen les seves companyes dones.

Per tant, preguntar-los una mica si poden aprofitar per aprofundir quins són els factors que creuen vostès que fan que passi això, que en els nivells alts de la jerarquia del sistema judicial, també del sistema, no?, en el cas de les procuradores, passi aquesta famosa teoria de la tisora, que fa que, segons ens anem acostant a la cúpula de determinats quins llocs, les dones ja no tenen el paper majoritari que tenen en d'altres nivells.

I després, ja molt breument, amb els temes de formació. És evident que quan parlem de violència masclista i d'agressions sexuals, hi ha molt a fer, molt camí a recórrer encara a la formació de tot el personal de l'àmbit de la justícia. Sí que els voldria preguntar una mica, ja ho han dit que cal..., i un dels debats que hi ha sobre la taula és l'obligatorietat d'això.

Crec que és important també posar sobre la taula l'obligatorietat que estigui inclòs dintre de les carreres acadèmiques. O sigui, ja des de la universitat que pugui haver-hi assignatures que formin aquestes persones. No cal esperar arribar a ser jutge o arribar a ser procurador per tenir aquesta formació, sinó que estaria molt bé que es tingui ja en les carreres, en el moment de la formació professional d'aquestes persones.

I tot i que potser no està tan relacionat, breument, preguntar-los què opinen sobre aquesta reordenació i aquest canvi de competències que està havent-hi en els jutjats de violència contra la dona, que saben que està també portant bastanta polseguera i bastanta polèmica.

Gràcies.

La presidenta

Doncs ara passaríem al torn del Grup Parlamentari de la CUP, que no tenim representació perquè la seva diputada s'ha excusat que no podia assistir. I al no haver-hi tampoc representació del Grup Parlamentari Mixt, doncs passaríem ara al torn de resposta de les compareixents per un màxim de deu minuts. *(Veus de fons.)*
Sí, us podeu partir el temps, si voleu.

Margarita Ribas Yglesias (vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona Rosa)

D'acord. Gràcies.

Bé, responent a la pregunta del Grup Partit Socialista, moltes gràcies per la reflexió, estem bastant d'acord i coincidim. L'únic aspecte que diria és que, quan ens hem referit a les advocades, que és un percentatge que s'està revertint, eh?, que aquest percentatge del 14,9 doncs ara ja està com a l'onze per cent, encara que, evidentment, hi ha moltes coses per fer, però que és veritat que estem d'acord amb l'anàlisi i que és una realitat, com en molts casos, que s'està...

Fitxer 4

...revertint.

Després, la resposta a Junts. Bé, a tots, moltes gràcies, eh?, per les preguntes. Perdoneu, perquè no estem acostumats a aquestes compareixences, no som polítiques, però moltes gràcies, eh? Ho hem dit de bon començament, que és un honor estar aquí.

Junts. També el mateix, em preguntava, el vint-i-dos per cent de la judicatura són dones. L'accés, per què hi ha un 22 per cent només? La veritat és que ho desconeixem. L'accés és com per tothom, o sigui, pel #0.35) o pel curs de les oposicions, per la carrera judicial. Llavors, jo també crec que és una cosa que s'està revertint. Perquè ara veiem que, igual que el cos de lletrats i lletrades cada vegada és més femení, el de fiscals també i jutgesses també. Per tant, crec que és una cosa doncs, bé, que és com una onada, no?, que anirà pujant i potser cada vegada n'hi haurà més.

El tema de l'agent de proximitat. Com nosaltres, la figura del procurador, que és el representant processal de la part als jutjats, doncs és una figura jurídica, dintre de tots els operadors jurídics, els que més estem en contacte amb la realitat jurídica a peu de jutjat. Per tant, això és el que ens fa veure, amb l'atenció al nostre client, inclús amb els que no són els nostres clients, les altres parts amb què ens trobem als jutjats. I això és el que ens fa detectar les realitats que hi ha als jutjats, els casos que es tracten a les sales de vista.

Això ens facilita, i hi enllaço amb el tema del facilitador processal, que a part que està previst a la llei i al Real decret 6/23, doncs aquesta labor... Aquí a Catalunya encara no està reconeguda o regulada aquesta figura com a tal, en alguna altra comunitat sí que ho està. Nosaltres estem fent aquesta proposta al Departament perquè ens ho reconegui i, sobretot, obri un canal pel tema del torn d'ofici, perquè no sigui de pagament, no?, per donar més possibilitat. I es tractaria d'això, no?, d'acostar a les persones, ja siguin amb discapacitat, amb pocs coneixements, amb qualsevol tipus de vulnerabilitat, de recolzar-los en el que són els procediments jurídics perquè no sigui un àrea que és molt desconeguda, no?, als que no som juristes.

Després... Si em deixo alguna cosa, m'ho dieu. Hi ha alguna cosa més d'aquesta pregunta de Junts?

Susana Puig Echevarría (vocal responsable de Deontologia del Col·legi de Procuradors de Barcelona)

Bé, les formacions.

Margarita Ribas Yglesias (**vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona Rosa**)

Sí. Tu mateixa.

Susana Puig Echevarría (vocal responsable de Deontologia del Col·legi de Procuradors de Barcelona)

Bé, nosaltres creiem fermament en la formació des de tots els nivells i, bàsicament, des del nivell més baix, o sigui, la pedagogia per entendre i per comprendre i per assimilar els reptes de la societat i les societats canviants. Nosaltres som conscients,

com a procuradors, i ara em poso en primera línia o en primera persona, per al meu exercici jo porto molts temes de família i estic molt propera amb els assumptes de família, parlo amb molts homes, parlo amb moltes dones, veig molts nens, i ens adonem que a les escoles, a les famílies manca aquesta formació. I també manca la formació en perspectiva de gènere, amb igualtat, amb coresponsabilitat, manca també a les famílies.

Llavors, ho sabem i en som conscients, i per això tant els procuradors, les procuradores, com els advocats advocades i les professions jurídiques hem treballat amb diverses lleis, amb la llei..., si no ho recordo malament, la 2/24, de representació paritària, fent les esmenes oportunes. I ja en la Llei 17/20 sí que es parla, en els articles 11, 12 i 13, de l'obligatorietat des d'edats molt primerenques a què aquesta formació s'inclogui no només a les guarderies primàries, secundàries, sinó també en el món universitari.

Creiem que és fonamental, senyories diputades, diputats, que insisteixin en temes de formació i pedagogia. Creiem que el que manca en aquest país, avui en dia, és més formació, més pedagogia. La gent ha d'estudiar més, ha de ser més conscient i han d'haver-hi normes que obliguin, perquè, per desgràcia, ja sé que en aquests temps parlar d'obligatorietat és de vegades una mica, conceptualment, difícil, però hi ha temes que són d'una importància vital, d'acord?, si volem unes societats més justes i més igualitàries.

I en relació..., interpel·lo a la diputada de VOX. Jo crec que les dones i els homes som diferents. Les dones tenim una certa sensibilitat, i això està estudiat científicament, vull dir, no és una cosa d'ideologies, però si tenim una sensibilitat, una empatia, un acompanyament que, moltes vegades, no tenen els homes. Que hi ha homes que en tenen? Per suposat, però, en general, així està previst, perquè així els homes i les dones som com som, existeix.

Per això les dones procuradores, bàsicament, que som les que estem a peu del canó, a peu de carrer, com dic jo, a peu del jutjat, som capaces de detectar moltes de les coses que no veuen ni els propis jutjats, moltes vegades que no detecten els propis lletrats pel motiu que sigui i moltes vegades perquè tenim aquella sensibili...

Som un conjunt de professió, almenys la catalana, i en general l'espanyola, molt feminitzat i, llavors, tenim aquesta sensibilitat especial.

Això sí, també treballem en protocols, que crec que també s'ha dit. Sí que es treballen amb protocols des del Consejo General de Procuradores de España perquè sí és cert que els nostres òrgans de màxima representació la majoria són homes, els homes en són conscients i hi treballem, però de vegades la realitat és la que és.

I com parlava la diputada socialista, les dones tenim molts hàndicaps, que encara avui en dia..., que no ens permeten tenir una lliure disponibilitat per accedir a llocs de responsabilitat i moltes vegades nosaltres mateixes impedim aquest accés.

Per tant, crec que també nosaltres hem de treballar en aquest sentit, d'acord?, i ser conscients de la situació.

Moltes gràcies, i crec que la vicedegana podria continuar.

Margarita Ribas Yglesias (vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona Rosa)

Estàvem en... Ara potser ja tocaria les preguntes del PP. Bé, el pla pilot al que volíem fer referència és un pla pilot que s'ha dut a terme a Getafe i era un pla pilot sobre el facilitador en matèries de jutjats de VioGén, d'acord?, que és el que s'està duent a terme allà. Aquí de moment no està implantat, però sí que sembla molt interessant, no?, l'acompanyament aquest de la dona pels temes de violència, precisament pel que parlàvem que, després, a vegades es fan enrere perquè se senten desprotegides, reactivitzades, etcètera, no? Llavors, l'ajuda d'un professional del dret que t'ajudi a seguir tots els camins pels que has de passar durant tot el procediment.

Els factors, per què som més dones a la procura? Doncs, realment, no..., jo crec que se'ns escapa, no ho sabem. Potser per aquesta distribució, no?, que podem créixer, som professionals liberals igual que les advocades, però potser podem créixer perquè no tenim aquest biaix de la verticalitat que parlàvem, no? I, llavors, potser ens podem expandir més lliurement en funció de les necessitats de cadascuna i muntar els nostres despatxos de la manera que millor ens convingui a cadascú. I,

per tant, no es fa tan pes la figura dels sostres de vidre, per tant, els resultats són bons.

I seguint també amb la diputada de VOX. Nosaltres no som polítiques ni fem servir ideologies polítiques, només fem palès i reflectim el que hi ha, la realitat del que hi ha. Evidentment, els mèrits ens interpel·len a cadascú igual, siguem dones o siguem homes. Potser al final és que som igual de bones o més bones que els homes, però no és una qüestió d'ideologia, és una realitat. Si tirem endavant i seguim endavant i tirem endavant els nostres despatxos, la nostra formació, perquè tenim una formació continuada tant procuradors com les procuradores, igual que els advocats, els metges, les metgesses, que són professions que necessiten una formació continuada, doncs aquí nosaltres no implementem cap ideologia ni..., simplement treballem, ens formem i creiem en l'excel·lència. I des del Col·legi de Procuradors de Barcelona així ho fem, no? I oferim formació per tots els companys i companyes i, per tant, la valoració és, per a nosaltres, objectiva.

I recursos. Doncs ja que fa esment als recursos, doncs sí que clar que en falten, de recursos a Justícia, en falten. Ara, amb la implantació dels tribunals d'instància, és una cosa que s'ha posat molt de manifest. Tenim la sort que tenim molta interlocució amb el Departament de Justícia, directament amb el conseller i, sí, ho reclamem i ho reivindiquem. Falten recursos perquè ens falten números materials, personals, de molts tipus, d'informàtics, precisament per implementar la digitalització de la justícia, que també això ajuda a la conciliació familiar. Per tant, ho veiem d'una manera objectiva i fem les reivindicacions objectives que necessitem. I, a més, la nostra professió és una professió semipública, amb la qual cosa reverteix, directament, en el ciutadà, en el justiciable, no? Llavors, nosaltres, al final, ho fem en benefici del ciutadà.

I vaig acabant. Quant a la resposta de Comú Podem i, gràcies per la pregunta, doncs aquestes desigualtats estructurals a les que hem fet esment són una herència d'una època que les dones no participaven en polítiques públiques i, per tant, per això la nostra col·laboració en les esmenes a la Llei 2/24, per ajudar a pal·liar i revertir aquesta situació, no? Que jo crec, i creiem, vaja, que s'està revertint, que cada vegada hi ha més dones. Igual que l'accés a la universitat, que als càrrecs de

responsabilitat, el que hem explicat, que són aclaparadores les dades dels col·legis professionals de tot el territori espanyol. Vull dir, en general, la idea és que això s'està revertint.

I, en principi, si no ens hem deixat res més o voldrien alguna altra consideració, doncs fins aquí la nostra intervenció.

La presidenta

Doncs deixaríem..., si no hi ha cap torn per repreguntar ni res, doncs finalitzaríem aquí la compareixença. Agrair la seva compareixença i les seves explicacions.

I ara doncs suspendríem un moment la sessió per poder canviar de compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 5

La presidenta

Doncs, si us sembla, reprenem la sessió.

**Compareixença d'una representació d'EADA Business School
per a informar sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre
l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya**

357-00794/15

Ara tindríem el següent punt d'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació d'EADA Business School davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya. I ens acompanya la senyora Aline Masuda, professora i investigadora d'EADA Business School, i la directora de màrqueting i comunicació, la senyora Rosa Salvadó Colom. Doncs quan vulgueu, tindrien quinze minuts per poder fer la vostra presentació.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Bé, molt bona tarda i moltes gràcies, presidenta, vicepresidenta, secretària, grupos parlamentarios, miembros y letrados de la Comissió d'Igualtat i Feminisme del Parlament de Catalunya.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

En primer lugar, quisiera agradecer muy sinceramente el interés y sensibilidad a la oportunidad que nos brindan hoy para presentar los resultados de la primera edición del estudio sobre el impacto de la menopausia en el trabajo en España 2025, elaborado desde EADA Business School.

Es un gran honor poder comparecer hoy aquí como autora y poder presentar este informe, que se enmarca dentro de la actividad de la Fundación EADA en el ámbito de la investigación y forma parte del conjunto de estudios que elaboramos con el objetivo de conocer, investigar y acercar al tejido empresarial y a la sociedad temas relevantes que influyen directamente en las personas y en las organizaciones, siempre desde una perspectiva humana, inclusiva y basada en la evidencia.

Esta primera edición es un estudio especialmente significativo, no solo por los datos y conclusiones que aporta, sino también por lo que representa, contribuir a romper el silencio que, históricamente, ha rodeado una etapa vital que afecta a millones de mujeres en el ámbito laboral. Hablar de la menopausia en el trabajo es hablar de bienestar, de rendimiento, de igualdad y de oportunidades y, en definitiva, de justicia social y organizativa.

Con esta investigación aspiramos no solo aportar conocimiento, sino también a ofrecerle una base para la reflexión, el diálogo y la acción, tanto en el ámbito empresarial como en el institucional.

Pues muchas gracias, nuevamente, por su atención y por el espacio que nos conceden hoy para compartir este trabajo con ustedes.

Bueno, voy a empezar. Primero a definir, ¿no? La Organización Mundial de la Salud define la menopausia como un cese de, por lo menos, doce meses, ¿vale? Y la perimenopausia, que es el momento de transición entre la menopausia.

Según el Instituto Nacional de Estadística, la menopausia afecta a más de 8 millones de mujeres en España, generalmente entre las edades de 45 y 55 años.

A pesar de su impacto, la menopausia ha sido un tema tabú en el entorno laboral, invisibilizando los efectos que tienen en el bienestar y el desempeño en las mujeres.

El cambio social está siendo impulsado con una mayor visibilidad y una conversación pública sobre la menopausia.

Lo que queremos analizar es la experiencia de las mujeres porque es importante dentro de ese ámbito laboral, ¿vale?, que es clave para avanzar hacia entornos más equitativos, inclusivos y saludables.

Este estudio, para tener un poco un marco, contribuye también con los objetivos de desarrollo sostenible, el de igualdad de género y empoderamiento de mujeres, y también generalizar una vida sana y promover el bienestar de todas las edades.

Tenemos seis objetivos, ¿vale? El primero era examinar y entender el impacto de la menopausia en el bienestar de las mujeres.

El segundo, cómo este impacto de la menopausia está relacionado con las actitudes en el trabajo.

También queríamos examinar la relación de los síntomas de la menopausia con las actitudes laborales.

Cuarto. Conocer el apoyo actual de las instituciones y empresas frente a este tema.

El quinto, examinar un poco las diferencias entre la experiencia de mujeres con responsabilidad de liderazgo versus empleadas.

Y, por fin, también proponer algunas soluciones prácticas.

Antes de empezar, solo quería explicar cómo hemos medido las variables principales. Primero, hemos evaluado los síntomas de la menopausia, que constituyen doce, y hemos dividido en tres tipos, que los voy a explicar más adelante.

Hemos preguntado el grado de gravedad y he creado tres variables. La primera, que es si tiene síntomas o no. La segunda es un recuento de la cantidad de los síntomas.

Y la tercera es la clasificación, que he clasificado a las mujeres entre las que tienen

bajos síntomas, comparado con el promedio, y altos síntomas, comparado con el promedio.

Después hemos preguntado..., preguntas a nivel de actitudes laborales. Por ejemplo, la intención de dejar el trabajo, si la mujer ha tenido la intención de dejar el trabajo. La implicación en el trabajo, que tiene que ver con la motivación. Y, la tercera, hemos medido..., tener algunas preguntas de seguridad psicológica, ¿vale? La seguridad psicológica es la creencia compartida del entorno, que se siente segura para tomar riesgos interpersonales.

Bueno, aquí un poco la descripción de los datos de los estudios. Mujeres de 45 a 58 años. Hemos conseguido 575 mujeres en España.

Un poco esta es la descripción de las características de la muestra. Hemos visto aquí un poco equilibrado a nivel de casi la mitad de responsable y el otro, empleadas.

Sí que podéis ver que la mayoría trabaja a tiempo completo. Entonces, da a entender la limitación del estudio, que no hemos visto mujeres que trabajan tantas a tiempo parcial.

La edad también. Tenemos equilibrado, cincuenta y siete por ciento mayores de cincuenta y cuarenta y siete, entre cuarenta y cinco y cincuenta.

Y como podéis ver, la muestra, la mayoría, es una muestra de mujeres educadas, ¿no? No tenemos aquí... Sería un poco diferente entender que no son mujeres que tienen otro tipo de trabajo, ¿no?

Vale, vamos un poco ya punto a punto, para cada objetivo, ¿no? Primero, impacto de la mujer, de la menopausia en el bienestar. Aquí podéis ver que el 93,5 por ciento de las mujeres de nuestra muestra tienen por lo menos un síntoma. O sea, la mayoría tiene algún tipo de síntomas. Hemos visto que la mayoría, el sesenta por ciento casi, tiene de siete a doce síntomas de la menopausia.

Y ahora miramos lo que he explicado, ¿no?, diferentes grupos de síntomas. Síntomas psicológicos, que son la depresión, la irritabilidad, la ansiedad y agotamiento. Un 85,6 por ciento de las mujeres han dicho que tienen por lo menos uno de esos síntomas, con casi la mitad teniendo los cuatro síntomas.

A nivel de carácter, que llamamos, síntomas de carácter somático-vegetativo, como la sudoración, los sofocos, las alteraciones de los sueños. Aquí también un 88,3 por ciento de las mujeres tienen alguno de esos síntomas. La mayoría, por lo menos tres, ¿okay?

Y, por fin, síntomas de carácter urogenitales. Esos, el 73,7 por ciento de las mujeres tienen por lo menos uno de esos síntomas y, la mayoría, por lo menos tres, que es un 29,6.

Quería también mirar los síntomas específicos. Como podéis ver en este gráfico, los problemas principales de todas son: el cansancio físico y mental, el trastorno del sueño, que nos afecta bastante, y las molestias musculares. Son el top tres.

Aquí es lo que he explicado. También han marcado la gravedad de cada síntoma, ¿no? Y, si podéis ver, para marcar el cansancio físico y mental y el tema de los trastornos del sueño, son los que sufren más a nivel de gravedad, con un veintitrés por ciento sufriendo graves, a nivel de agotamiento físico y mental, y un quince por ciento de trastornos del sueño.

Hemos querido ver el segundo objetivo, el impacto de la menopausia en el entorno laboral. A pesar de todo, a pesar de que muchas de las mujeres tienen esos síntomas, seguimos implicadas en el trabajo, ¿vale? Un setenta y uno por ciento de las mujeres están implicadas, comprometidas y motivadas en el trabajo.

La mayoría no cree que afecta a su rendimiento laboral, que es muy positivo. Y aquí, ya veis que un ochenta y dos por ciento nunca han faltado al trabajo a pesar de que tienen esos síntomas, ¿vale?, a pesar de estar con alguno de esos síntomas.

Pero eso es un dato que es un poco más preocupante, que más de la mitad ha pensado alguna vez en los últimos seis meses en dejar el trabajo. ¿Vale?

Entonces ahora queremos hacer un análisis de la relación de los síntomas, las que tienen síntomas graves y las que tienen síntomas livianos y hubo algunas correlaciones significativas.

Por ejemplo, hay una relación entre los síntomas y la intención de dejar el trabajo. Las que tienen síntomas muy graves, ahí sí ya ves que un sesenta y cuatro por

ciento ha pensado en dejar el trabajo, comparado con un cuarenta y dos por ciento que tiene síntomas más livianos.

También las que tienen síntomas leves están mucho más implicadas, ya que las que tienen síntomas más graves, el cincuenta y cuatro por ciento, ya está implicado, o sea, baja un poco.

Lo mismo miramos con el tema del ausentismo, que dobla, las que tienen síntomas más graves dobla el índice de ausentismo, de doce a veinticinco.

¿Y cómo creen...? Esto es percepción, ¿no? ¿Cómo ellas creen que esto afecta al rendimiento laboral? Las que tienen síntomas graves, más de la mitad cree que sí que afecta, que es un poco sentido común, ¿no?

Vale, queríamos ver también... Vale, a pesar de todo eso, vamos a ver los apoyos que las empresas están dando, que reciben.

Esta es una pregunta de la seguridad psicológica, que he comentado.

Fitxer 6

Y, aproximadamente, la mitad no tiene dificultad de pedir ayuda, pero eso es ayuda en general, no tiene que ver con la menopausia. Es un grado de sentirse cómoda en un ambiente de las empresas.

Cuando miramos ya el tema de menopausia, se ve un poco diferente. Por ejemplo, solo un cinco por ciento de las empresas ofrecen alguna medida de ayuda para sobrellevar los síntomas de la menopausia.

La mitad de las mujeres sí que se sienten cómodas en hablar con sus supervisores del tema, pero menos de la mitad han hablado con alguien sobre el tema. ¿Okay? O sea, un poco ahí en silencio.

También quería preguntar sobre el tema de qué piensan de cuánto más mayor una mujer, más valorada es laboralmente, el estigma, ¿no?, de la edad. Y, tristemente, hemos visto que un 61,8 por ciento cree en esta frase. O sea, hay un prejuicio en este aspecto, ¿no?

De ahí empezamos a preguntar qué ofrecen las empresas, ¿no? Teletrabajo, por ejemplo, la mitad de las mujeres encuestadas sí que pueden hacer teletrabajo. Otra medida sería la gestión de la flexibilidad horaria, y solo un 42,1 por ciento de las mujeres de esta muestra lo tenían.

Y hemos preguntado propuestas para mejorar. A nivel individual, el ejercicio, y esto es algo que pasa mucho con la salud. Aquí podéis ver que las mujeres que hacen más de treinta minutos de ejercicio físico tienen mucho menos síntomas comparado a las que no hacen ningún ejercicio. Así que, a nivel individual, eso es algo que se puede hacer.

Y a nivel de empresas, lo que piden las mujeres ¿no? Teletrabajo, número 1, talleres de información, la flexibilidad horaria, mejores condiciones físicas, programas de apoyo emocional, espacio para recuperarse, por ejemplo, de los sofocos, y algunos permisos para algunos síntomas más graves.

Hemos hecho también una comparación para ver las responsables versus las empleadas, y parece que las responsables tienen mayor implicación que las empleadas porque también tienen un sentimiento de seguridad psicológica mayor, seguramente por el poder que tienen o quizás la educación.

En fin, la conclusión principal aquí que quería dejaros es que el noventa y tres por ciento de las mujeres sufren al menos un síntoma y un 60,4 sufre más de siete síntomas. Y estos son los tres síntomas que son más prevalentes.

A pesar de todo esto, las mujeres están implicadas en el trabajo. Esa es buena noticia. No se ausentan, pero el peligro aquí, y es donde creo que tenemos que pensar, es que muchas piensan en dejar el trabajo. O sea, están trabajando hasta un límite.

Y que no son todas, la gestión de síntomas es importante. Las que tienen los síntomas más graves son las que sufren más, que tiene más impacto en el entorno laboral, ¿no? Reportan menor rendimiento, más ausentismo laboral, quieren dejar sus empleos y tienen menor implicación.

Muy poco apoyo en las empresas, solo cinco por ciento ofrecen apoyo. Hay un cierto silencio también. Es verdad que empieza a tener más comodidad de hablar, la mitad

se sienten cómodos de hablar con el supervisor, pero menos de la mitad hablan del tema. Entonces hay una cierta soledad.

Y eso, yo creo que lo dejamos aquí. Si tenéis alguna pregunta, ya podéis dejar el grupo.

Muchas gracias.

La presidenta

Perfecte. Doncs moltíssimes gràcies per la seva intervenció i les seves explicacions. I ara seria el torn de paraula del grup parlamentari que ha sol·licitat la compareixença i té la paraula la diputada Elena Díaz, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Elena Díaz Torrevejan

Moltes gràcies, presidenta. Bien, bueno, voy a pasar al castellano, ya que usted ha hecho la intervención en castellano.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Gracias. Entiendo catalán, ¿eh?

Elena Díaz Torrevejan

¿Sí?

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Sí, si quieres, puedes hacer...

Elena Díaz Torrevejan

D'acord. Doncs la faig en català.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Sinó ella me va a..., me va... Sí, sí.

Elena Díaz Torrevejan

Sinó qualsevol cosa... Bé, primer de tot, volia felicitar per aquest primer informe. Crec que la tasca d'elaboració de l'informe és molt de relleu, perquè vostès ho han dit, actualment, 8 milions de dones al conjunt d'Espanya tenen la menopausa. En aquest

cas, hi ha en major o menor mesura, ja com ho han dit, el noranta-tres per cent tenen símptomes. I, a més, és una qüestió que és una qüestió d'edat. O sigui, totes les dones, quan arribem a una edat, doncs patim, en major o menor mesura, com deia, els símptomes de la menopausa. És a dir, ens afecta al conjunt de les dones, no?

Jo per anar..., concretament, perquè tenim poc temps, a fer algunes de les preguntes. I, bé, aquesta primera, més que una pregunta, seria com una petició també. L'informe està molt bé, però, com vostè deia, l'estudi està fet amb un grup concret de dones treballadores. És a dir, segurament, les dones amb potser feines més precàries o més vulnerables, aquí no estan reflectides, la seva situació.

I la petició o la pregunta era si potser en possibles futures edicions d'aquest informe si tenen pensat incloure una part d'aquestes dones en l'estudi. Perquè, sobretot, crec que moltes de les mesures, com el teletreball o la flexibilitat horària, segurament aquí ens trobarem que aquestes mesures en aquest grup de dones amb aquestes feines potser no és possible aquest tipus de mesures. I crec que també estaria bé conèixer per aquestes feines quines altres mesures alternatives podríem plantejar a portar a terme, no?

Vostè ja explicava, no?, el cinquanta-dos per cent de les dones s'han plantejat en algun moment potser deixar la feina per aquesta causa. Crec que potser estaria..., perquè a vegades diem, el cinquanta-dos, la meitat de les dones es planteja deixar la feina, però això té un impacte, un impacte en talent i un impacte a l'economia del país.

Sé que és molt difícil fer aquest càlcul, segurament, però crec que poder fer una estimació d'aquesta pèrdua de talent, d'aquesta pèrdua econòmica per al país, quant representaria quan diem que la meitat de les dones a l'edat de la menopausa planteja deixar aquesta feina, no?

Jo, a més, a banda d'aquesta comissió, també formo part de la Comissió d'Empresa i Treball i en aquella comissió hi parlem molt sovint de l'absentisme laboral, d'acord? Jo crec que amb aquest informe més aviat hauríem de parlar de «presentisme» laboral. Moltes dones continuen acudint a la feina, malgrat que pateixen uns símptomes que no els permeten desenvolupar la seva feina amb total normalitat, no?

I la pregunta concreta era, vostès en l'elaboració del seu informe, quan han parlat amb algunes empreses els han traslladat potser aquesta por de trencar el tabú de parlar de la menopausa i de possibles mesures per no assistir a la feina quan tens símptomes greus de menopausa. Aquesta por perquè puguin pensar que això farà incrementar aquest absentisme laboral de les dones quan trenquem el tabú, podem parlar de menopausa sense cap problema i donem eines a les dones perquè, si en un moment determinat, no assisteixes a la feina si no et trobes bé. Quina reacció té l'empresa per plantejar aquestes mesures?

I jo ho deixo aquí, ja se m'ha acabat el temps. I moltíssimes gràcies per la presentació.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

¿Necesito o no hace falta?

La presidenta

No, després, primer...

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

¡Ah, primero las preguntas!

La presidenta

Exacte, sí. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva diputada Laura Martínez Portell.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Masuda i també la senyora Salvadó, com a representant de Business School.

Molt interessant la feina, l'estudi i el posar la menopausa sobre la taula perquè és veritat que sempre ha sigut un tema com tabú el poder-ne parlar i és un lloc on de manera natural hi arribarem totes o algunes que ja fa temps que hi som i que no passa res per dir-ho, per parlar-ne i per naturalitzar que, al final, és una etapa de la vida a la que totes les dones hi hem de passar. Per tant, gràcies per trencar aquest silenci i naturalitzar aquesta etapa de la vida com una cosa més.

Deien que només un cinc per cent de les empreses tenien mesures. M'agradaria saber una mica quina tipologia d'empreses són les que tenen més consciència per facilitar la feina de les seves treballadores quan es troben en una situació d'aquest tipus i si d'alguna manera això està sistematitzat a quines empreses són, no? Si són les grans multinacionals, si són només per dones en lloc de responsabilitat.

I a això volia referir-me també, com comentava la diputada Díaz, aquest tema de la flexibilitat horària del teletreball moltes vegades es fa molt difícil per, precisament, les professions més feminitzades i de més baix rang, no? Per tant, això ens provoca una sensació que, segurament, estem dient que les més implicades a la feina són les dones amb més formació i aquestes són les que ja d'alguna manera no els caldria tant i les que més possibilitats tindrien d'aplicar alguna d'aquestes mesures.

I relacionat amb això, em preocupa també aquestes mesures, quina evidència hi ha de millora en la salut respecte a la pròpia menopausa? O sigui, si estem dient que un dels efectes que pot tenir més present la menopausa és la depressió o les poques ganes de fer coses, quan diem, d'acord, doncs permetem el teletreball quan estàs en menopausa, doncs potser, com a primera reacció per la dona és, mira, saps què?, no he dormit bé, no vaig a treballar avui i em quedo a casa i no sé què. Però això pot afectar negativament cap al meu propi procés de menopausa perquè no estic fent l'exercici físic que em tocava aquell dia perquè només d'anar caminant i tornant de la feina ja no em convé o perquè, a més a més, cauré més en la depressió d'avui no cal que m'arregli per anar a treballar perquè puc teletreballar des de casa, etcètera. O sigui, com podria afectar negativament el propi procés o simptomatologia de menopausa de la pròpia dona.

I després, que hi ha una dada que m'ha xocat molt i que em costa d'entendre, si vostès tenen alguna explicació, que és que un tema que en el vuitanta-dos per cent de les dones mai han faltat a la feina per aquest motiu, mai, ni una sola vegada, com pot ser que el cinquanta per cent es plantegin deixar la feina, per un motiu que no els ha impedit anar a treballar mai ni han deixat d'anar-hi mai, no? Llavors això és una cosa que trobo una mica estranya i si tindrien alguna explicació al respecte.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el ton del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies per la presentació de l'estudi.

Tinc dos tipus de preguntes diferents. Una seria només de tipus acadèmic, en el sentit següent. Diu que han entrevistat –per un qüestionari, entenc, no?– 575 dones, m'ha semblat... *(Veus de fons.)* Sí. *(Veus de fons.)* Han contestat, exacte. Però i l'univers mostral i la metodologia, no? És a dir, 575 no té per què ser un mal número, però com s'ha fet aquesta enquesta per saber també una mica la representativitat que tenen aquestes dones sobre el conjunt o...? No passa res, eh?, no sempre és una qüestió de representativitat estadística, però estaria bé que l'estudi pogués dir-ho.

El que sí que m'ha estranyat una mica més és, a nivell de referències, en els últims anys a Catalunya s'han publicat diferents estudis, alguns més divulgatius, alguns més acadèmics. I on se n'han publicat molts és al Regne Unit perquè és on fa molt de temps que les empreses han començat de motu proprio i amb acompanyament de les administracions públiques, però hi ha més mesures de l'àmbit privat que en àmbit públic i, per tant, s'ha publicat bastanta literatura sobre el tema. I, en canvi, a les referències que vostès posen a l'última diapositiva de l'informe en no sortien gaires.

La segona tindria a veure més amb un altre bloc de preguntes. Des de la Fundació EADA entenc que tenen també un accés bastant fàcil a empreses, sí?, per les característiques de la pròpia Fundació. Aleshores, podria ser molt interessant, i no sé si estan plantejant un segon estudi o aprofundir aquest, què pensen les empreses de les mesures que ja s'han adoptat en altres països o en algunes empreses aquí, fins i tot, que estan sent algunes pioneres en l'adopció de mesures. Perquè l'estudi podria ser un mecanisme de sensibilització o podria posar sobre la taula quins són els elements que generen preocupació, per exemple, en l'àmbit empresarial i, per tant, podria acompanyar a vèncer aquestes resistències, ni que siguin, doncs, per manca de coneixement o per desmuntar tòpics, no?

Quan es va introduir a la Generalitat aquest permís de flexibilitat horària, que no és a quina hora vols entrar, sinó si un dia has de plegar dues hores abans o has de marxar i tornes, no?, les recuperes després, vuit hores al mes en els següents quatre mesos, no?, hi havia fins i tot, a vegades, en la part sindical un temor a..., uf, això serà un descontrol... I no és així. O sigui, tres anys després, s'ho agafa un percentatge relativament baix perquè les dones s'ho agafen quan ho necessiten, no compten que són vuit hores d'assumptes propis, és que no ho són, les hauràs de recuperar igualment. I assumptes propis ja en tens, però el que hi havia era una discriminació perquè els homes es gastaven els assumptes propis per fer altres gestions i les dones se les havien de gastar en una qüestió de salut específica de les dones...

Fitxer 7

...en aquesta franja d'edat, no?

Per tant, si podríeu aprofitar doncs per fer una valoració de les mesures que es podrien adoptar en l'àmbit empresarial o si teniu previst la continuïtat d'aquest estudi aprofitant, doncs, l'ecosistema en què s'insereix la Fundació EADA.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Primero de todo agradecer las explicaciones de la señora Masuda y a la señora Salvadó, que hoy le acompaña en la Mesa en representación de la Escuela de negocios EADA.

Yo la verdad es que tengo que decirles que cuando escucho hablar de estos temas me pasa igual que cuando se habla del plan menstrual o de la regla. O sea, pienso que se está convirtiendo un hecho natural que pasamos las mujeres, por el que todas

pasamos, en algo lo más parecido a una enfermedad y, en cambio, lo que es es un proceso de la vida, ¿no?

Y la verdad es que, a mí, en cambio, no me sorprende que el ochenta y dos por ciento de las mujeres, por lo mismo que las he dicho antes, no falte al trabajo y el setenta y uno por ciento siga implicado en ese mismo trabajo. Es que, oiga, solo faltaría.

Por supuesto que en determinados casos que confluyen muchos síntomas lo que se necesita es apoyo y consejo médico, y eso las mujeres han de saberlo y han de reclamarlo. Pero esto, la verdad, ¿qué tiene que ver con la empresa?

Oiga, por otro lado, las medidas que podrían ofrecer las empresas, ¿no?, que son las más valoradas por las mujeres, que es la flexibilidad horaria, el teletrabajo... Es que son las mismas que, seguramente, pedirían sus compañeros hombres en otras circunstancias o sin ninguna circunstancia.

Y ya no le digo si hablamos de los síntomas, ¿no?, el cansancio, problemas de sueño, las molestias musculares... Yo, mire, puedo asegurarle... Mi profesión es la banca, yo he sido diputada del Parlamento de Cataluña, ahora lo vuelvo a ser, soy además concejal del Ayuntamiento de Barcelona, pero le puedo asegurar que los problemas de mis compañeros hombres eran exactamente los mismos, con o sin menopausia, que los de las mujeres: cansancio, dolores musculares, falta de sueño, problemas para cumplir objetivos, demasiado trabajo, horarios que no se acababan nunca... Por lo tanto, ya sé que las mujeres pasamos la menopausia, pero, por favor, no la convirtamos en una enfermedad, es un proceso natural de la vida.

A mí me gustaría preguntarles si han profundizado por qué estas mujeres querían dejar su trabajo, si es por los síntomas de la menopausia o porque realmente hay algo más detrás, como, por ejemplo, la insatisfacción por esas jornadas que realizan cada día, a lo mejor en un trabajo que no les gusta o que no las satisface. Porque, de hecho, tenemos la otra cara de la moneda, que la tienen ustedes en las mujeres con cargos de responsabilidad, que seguramente están más satisfechas con su trabajo y que por eso se sienten más implicadas, más seguras y con más ganas de trabajar.

Y dejo aquí mi intervención, que me he quedado sin tiempo.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la seva diputada Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Bueno, en primer lugar, gracias por su comparecencia, señora Masuda y también a la señora Salvadó.

Y, bueno, yo quisiera empezar también refiriéndome un poco al hecho de que me da la sensación de que, en esta comisión, cada vez que toca pues sesión, estemos redescubriendo la rueda, ¿no? Porque, realmente, o sea, hoy toca hablar de un informe sobre la menopausia, bienvenido sea, lo hablamos sin ningún problema, pero es que algunos lo tratan con una especie de profundidad y con una especie de novedad como si la menopausia la hemos descubierto ahora, en el siglo XXI, cuando es una cosa de toda la vida, ¿no?

Pero, bueno, dicho esto, quería poner de relieve, sobre todo, ¿no?, que también en esta comisión se suelen presentar muchos informes, muchos estudios, ¿no?, como el de hoy, que muchas veces parecen querer o que acaban erigiéndose como verdades absolutas para poder seguir y realizar futuras políticas, ¿no? Cuando la realidad es que distan bastante de cumplir los estándares mínimos de rigor científico.

Entonces, por ejemplo, en este caso, ¿no? Se trata de un estudio de ámbito estatal, ya se ha dicho anteriormente, los compañeros que me han precedido, pero, claro, la muestra utilizada es de 575 mujeres, una cifra que es tan ínfima que no se pueden sacar conclusiones sólidas, y menos proponer medidas de ámbito general que, supuestamente, reflejan lo que más valoran las mujeres. Pero, bueno, las mujeres de este estudio, que son realmente pocas comparado con la muestra general, ¿no?

Por tanto, estamos ante un estudio que no está cumpliendo todos los criterios propios de una investigación científica rigurosa, ni desde un punto de vista biomédico ni tampoco desde un punto de vista de psicología, por ejemplo, experimental o social, ¿no?

Entonces, tampoco consta una revisión metodológica o exhaustiva, no se aprecia un control adecuado de las variables externas ni tampoco de los potenciales sesgos de la muestra. Y, finalmente, pues lo dicho, ¿no?, el tamaño de la muestra tomada para realizar el estudio es tan irrisorio y tan limitado que es imposible trasladarlo esto al desarrollo de las políticas, que es a lo que nos dedicamos aquí, ¿no?

Entonces, dicho esto, les pregunto tres cuestiones. La primera... En relación a esto, ¿eh? ¿Qué limitaciones metodológicas identifican ustedes que podrían haber afectado a la objetividad y la validez de sus conclusiones?

Si consideran que los resultados del estudio son suficientes para guiar las políticas públicas.

Y, finalmente, por último, me gustaría saber cuál ha sido la financiación recibida por el estudio y quién ha participado.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Gràcies també a les compareixents per portar-nos aquest tema. Crec que, més enllà de l'enfocament i les conclusions a les quals es pugui haver arribat i de la mostra o de la tècnica quantitativa i qualitativa que s'hagi pogut fer servir, crec que el que posa de manifest és la necessitat que se'n continuï parlant perquè hi ha coses que han existit tota la vida, però no se n'han parlat tota la vida o s'han amagat tota la vida. Per tant, el fet de parlar-ne és una manera, en realitat, de donar-li una nova existència.

Perquè sí, és veritat que ara, quan les dones de l'edat de tenir la perimenopausa o la menopausa els passen segons quines coses i et deien, fa uns anys, ja, és que això és normal i una mica era el «te aguantas», que era el mateix que passava amb la menstruació, oi? Amb la menstruació abans feia mal, feia molt mal, era incapacitant i ningú no s'atrevia a dir res perquè, quan anaves al metge, el metge et deia: «Bé, ja, què esperes? És que fa mal la regla, no? I llavors t'has d'aguantar.»

Crec que moltes de les intervencions que s'han fet avui aquí i moltes de les reflexions, segurament, no s'atrevirien a dir que el que la regla et faci mal és normal. I que l'endometriosis fins no fa gaire fos una malaltia absolutament invisibilitzada, i aquesta sí que és una malaltia que provocava moltes disfuncions en la vida personal i professional de moltes dones, quan se n'ha començat a parlar, poca gent ara s'atreveix a dir que això és normal, que el que la regla et faci mal és normal.

Doncs amb la menopausa és una mica el mateix. És a dir, que tinguis uns problemes deguts i justificats científicament per la disminució de l'estrógen, de cansament, de problemes musculars, de problemes d'acumulació de greix en determinades parts, de problemes d'osteoporosi perquè baixa la capacitat també de processar i de retenir el calci i, per tant, això provoca una sèrie de malalties, que se'n parli fa que no sigui normal i que, per tant, sí que s'hagin de posar mesures.

Jo no sé si les dades són com per treure grans conclusions, que potser sí que seria interessant que hi hagués, com s'està demanant des de moltes organitzacions, que hi hagi una perspectiva de gènere, sí, això que a tants no els agrada que se'n parli, en la salut i que, per tant, hi hagi més estudis amb dades desagregades, estudis oficials amb recursos públics per poder saber com determinades coses afecten a la salut i a la vida quotidiana de les dones, doncs que pugui haver-hi aquests estudis que, d'alguna manera, posin sobre la taula aquestes conclusions que potser sí que necessitarien una mica més de mostra per, realment, extreure conclusions.

Ara, jo crec que és evident que una de les conclusions és que les empreses, si fins no fa gaire no estaven preparades per entendre que hi ha treballadores seves que necessiten un permís especial per tenir un problema de dismenorrea, encara ho estan menys per entendre que les seves treballadores necessiten una atenció especial específica pel fet d'estar en el període de la menopausa de la seva vida.

Llavors, preguntar-los si han pogut presentar aquestes conclusions a les associacions d'empreses, a PIMEC, a Foment i altres associacions i veure quina resposta han tingut. I si també ho han pogut fer a les centrals sindicals, perquè crec que és un tema que també està molt absent dintre de les demandes i de les polítiques i de les reivindicacions que fan les mateixes centrals sindicals, UGT,

Comissions Obreres i d'altres sindicats. Per tant, preguntar-los si han pogut presentar aquestes conclusions i quin retorn han tingut.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I al no haver-hi representació de la CUP ni del Grup Mixt, doncs ara sí que passaríem al vostre torn per poder donar resposta, per deu minuts. *(Veus de fons.)* Com ho veieu. *(Veus de fons.)* Tens el micro.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Bueno, antes de más, muchísimas, moltes gràcies, porque la verdad es super bueno el *feedback* y las ideas para... De hecho, nos ha encantado venir aquí porque para mí es importante hablar con vosotros, que sabéis más lo que es importante para crear políticas, qué preguntas que tenemos que hacer.

Antes de más nada, este estudio... Primero, para dar un contexto, hemos decidido hacer este estudio porque no había nada, no había nada... A ver, Inglaterra, Irlanda Australia, un montón, es verdad, son los países pioneros, pero aquí no había mucha cosa. Entonces, yo, junto con EADA, con un poco de presupuesto que EADA me ha dado he cogido y he comprado estos datos, ¿vale?, que tienen una limitación bastante importante, como habéis notado, ¿vale?

Son datos que, juntos..., ese estudio, junto con otros estudios internacionales también cuentan una historia similar, ¿vale? Es un poco esto lo que quiero decir. Que, claro, hay muchas limitaciones porque necesitamos más fondos para coleccionar estudios y crear estudios de verdad potentes. Entonces eso, si después podemos hablar cómo conseguir esos fondos, genial, porque hemos intentado, yo he intenté aplicar a #11.10 y parece que fondos muchas veces de gobiernos no ven ese tema muy importante. Bueno, en fin, estamos con fondos privados.

¿No sé si quieres...?

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

Sí, volia afegir el fet que... Anem a veure, nosaltres som una fundació sense ànim de lucre, aquest punt és important. Evidentment, intentem sempre apoderar la idea que, més enllà del negoci, el món ha de ser sostenible i la combinació de les dues coses és capital. I fa molts anys que des d'EADA tenim, a més a més d'una unitat de recerca i un equip que, a més a més, està en certes parcel·les, realment és un mandat que tenim nosaltres mateixos de fer que, d'alguna manera, hi hagi una transferència de la recerca a la societat.

Sabem que les publicacions, la senyora Vergés és #11.56 i coneix molt bé el tema, té una limitació a nivell de difusió a la societat. Per tant, sempre, des de fa molts anys, sabem que tenim un seguit d'estudis que volem traslladar a la societat a nivell d'informació.

Nosaltres fa molts anys, ja fa prop de vint anys, que fem l'informe salarial, que és un informe referent a Espanya, amb una mostra de 80.000, tenim l'informe de bretxa salarial i de la representació de la dona a l'alta direcció. I aquesta proposta de la menopausa, i controto diverses de les preguntes que aquí he anat anotant, està completament finançada per l'EADA. És a dir, nosaltres no hem demanat patrocinis, no hem demanat, excepte en el cas de recerca, de recerca directament i, per tant, nosaltres tenim una partida pressupostària on destinem un seguit d'estudis que creiem que poden tindre una rellevància al món de l'empresa i a tots els directius, tots els representants que treballem al món de l'empresa, siguin directius o no, i que formen part d'aquest ecosistema empresarial.

Per tant, cent per cent finançat per EADA i, a més a més, desenvolupat acadèmicament, la metodologia, a l'EADA, d'acord?

La metodologia que es va aplicar ella ja l'ha explicada, però us he de dir que nosaltres el que hem fet és, com fan milers d'empreses i d'organitzacions al món, anem a fer una selecció d'uns panels, amb unes dades demogràfiques o sociodemogràfiques, que contestin aquest qüestionari, que no és qualitatiu, sinó que és quantitatiu. Vam decidir descartar l'apartat qualitatiu perquè era un tema que en aquells moments vam decidir no contemplar.

I que sabem que aquest estudi és un embrió per una cosa molt interessant de futur, per tots plegats. És a dir, realment, m'alegra molt de les consultes que ens en feu

aquí, però ens agradaria molt que, d'alguna manera, això sigui un precedent per futur. Perquè veiem plenament, perquè tenim un històric de molts estudis de tot tipus, hem mesurat el nivell digital directiu, hem mesurat el nivell de sostenibilitat directiu, cada any mesurem un seguit de coses que són d'impacte, en definitiva, en les decisions de l'empresa, però que no hi ha res que ens faci més feliç que, amb una voluntat, nosaltres, com tenim cada any, de fer estudis en recerca que siguin interessants per la societat, avui ens convoqueu aquí al Parlament per parlar d'això, justament, perquè traslladem aquest deure a tots plegats, no? Els agents empresarials, els futurs directius que trien i decideixen què s'ha de fer i els polítics que decideix, francament, què és el que podem fer conjuntament i de manera plegada, no?

Per tant, us he contestat una mica la nostra... La diputada de VOX, amb el tema de finançament, també la iniciativa d'on t'ha sortit, i és absolutament espontània.

Contesto una mica aprofitant..., la nostra companya i diputada del PP. Sí, sí, creiem que, en definitiva, hi poden haver prismes a l'hora d'abordar la menopausa,...

Fitxer 8

...però que, certament, és un tema que té impacte, té impacte per a les dones i que, per tant, pot ser d'interès? Doncs sí, l'Aline us en donarà més detalls.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Vale. Un poco más... Completamente importante que ese estudio de 575 personas no se debe basar..., ninguna política en un estudio, punto. Se debe basar políticas en un conjunto de estudios, una revisión de la literatura que ahora, por eso empecé a estudiar, hay muy poco. Hay mucho en Inglaterra, con datos de Australia, que indican ya una correlación entre los síntomas de la menopausia y las actitudes laborales. Esto creemos que es uno de los primeros que empieza a tener esa mirada, completamente de acuerdo.

Pero sí que tengo estudios... Ayer estaba mirando de European Social Survey que tiene una base de datos, una encuesta internacional de Europa que tiene más de cinco mil personas y ayer estaba mirando y justo hablaba con ella de los datos de la

diferencia de mujeres después de cuarenta y cinco años, y confirma esos datos, junto con otros datos, que las mujeres seguimos teniendo más problemas de salud que los hombres. Vivimos más largo, pero vivimos con peor calidad, ¿vale?

Entonces, menopausia aparte, en términos de salud, hay datos y hay mucha evidencia en Europa, también en España, en este aspecto. Nuestro estudio es muy modesto en este sentido y para nada tenemos la idea de que, bueno, vamos a sacar conclusiones políticas con este estudio.

Nos habéis hablado del tipo de trabajo. Completamente de acuerdo. En esta base de datos sí que hemos visto que trabajos que requieren menos educación, a nivel de trabajos más físicos, son los que sufren más, son los que sufren más y es lo que tenemos que estudiar. Y calidad del trabajo ahí y la flexibilidad laboral no va a funcionar.

Lo que sí que hay que funcionar y lo que creo que queremos hacer con este tipo de estudio es cambiar la cultura para que empecemos a hablar del tema cómodamente. Porque eso, a nivel de psicología social, se enseña. Que cuando tú trabajas, hombre, mujer, joven o mayor, en un entorno laboral donde se pueda hablar de esos temas sin miedo, de la edad, de la salud en general, menopausia o no, uno tiene mayor implicación, mayor compromiso laboral y mayor rendimiento. Y eso seguro que transmite para las empresas. O sea, este tipo de estudio, como yo creo que una de las compañeras, no me acuerdo quién, habló, tanto hombres como mujeres. Todos estos motivos son importantes, ¿no?

¿Qué más? (*Veus de fons.*)

Perdón, sí. ¿Una qué...?

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

Una segunda posible edición.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Ah, sí, la segunda posible edición. Estoy ahora con la asociación... Estoy esperando, estoy conectando con ustedes, lo que me encanta, también con la asociación de la menopausia para empezar a colaborar y coleccionar fondos monetarios para poder

tener datos. Porque es verdad, necesitamos una muestra potente y necesitamos hacer longitudinal. O sea, para ver de verdad si la intención de dejar el trabajo se traslada en verdad, dejar el trabajo, y cuál es el impacto positivo. Pero para eso, claro, necesitamos fondos y esa es la idea, ¿no? Yo tengo la pasión de coleccionar datos. Y con eso ampliar la muestra para que no solo sean personas a nivel profesional, pero también de otros entornos laborales, ¿no? Trabajos que el teletrabajo no permita, ¿no?, en fábricas, por ejemplo.

A ver, ¿qué más preguntas?

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

Bé, seguint amb això de la segona edició, voldria afegir que això ha sigut una iniciativa absolutament de la Fundació perquè, precisament, tenim aquest contacte permanent amb el món de l'empresa i amb el sector empresarial i tot el que és el seu col·lectiu.

Res ens agradaria més continuar i poder aprofundir i aconseguir una mostra molt més superlativa. Necessitem recolzament en aquest sentit.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

El tema del teletrabajo, muy importante. Aquí les hemos preguntado qué pidieron ellas. Es verdad que no sabemos el efecto del teletrabajo. Hay una correlación en estos datos porque he trabajado estos datos para un *paper* más académico y sí que hubo una correlación entre el teletrabajo, la seguridad psicológica y los síntomas. Y mi argumento es que una empresa que te permite, que te ofrece apoyo a nivel de confianza de que tú puedes elegir dónde trabajar, eso te hace sentir más seguro, menos estrés y el estrés está vinculado a la salud. Entonces, por ahí va.

Pero nuestros datos y otros datos, porque yo también hago estudios de teletrabajo, enseñan que cuanto más trabajas, cuanto más teletrabajo haces, más horas trabajas. Puede ser un efecto negativo.

Entonces, hay muy poco, como he dicho, hay muy poco que sabemos qué medidas son buenas de verdad para la salud en general, ¿no?, la menopausia, la salud. Lo que sí que sabemos que es, en general, cuanto más tiene autonomía un empleado,

más flexibilidad laboral, se traslada y más compromiso, tanto hombres como mujeres. Pero eso es mucho más difícil dependiendo del tipo de trabajo, ¿no? Un camarero, por ejemplo, tiene menos flexibilidad o una persona trabajando en un supermercado.

Pero sí que hay empresas... ¿Qué tipo de empresas lo están haciendo eso? Muchas multinacionales, hacen porque ven el beneficio económico, porque saben que la mayoría de las mujeres..., tanto hombres como mujeres, son gente mayor de cincuenta años y queremos que se sientan..., hombre, implicados, trabajando, sin #5.58), pero bien, ¿no? Así, sin los síntomas. Y se pueden gestionar los síntomas, hay muy poca información. Y yo creo que lo que hay que fomentar es esa información, esa abertura de hablar y poder gestionar esos síntomas dentro del trabajo.

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

¿Seguimos las preguntas? Junts, Laura Martínez, nos preguntaba, el cinco por ciento de las empresas, ¿qué tipología son? Lo del teletrabajo ya lo hemos abordado. Ya se ha acabado, sí. *(Veus de fons.)*

Ah, com vulgueu, és que em sembla que s'han quedat moltes preguntes sense contestar. *(Veus de fons.)* No sé si... *(Veus de fons.)* Alguna important. Deixeu-me mirar així, ràpidament, perquè n'han sortit forces.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Sino estamos aquí después y podéis hablar...

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

Bé, potser podem tancar, podríem tancar. Per tant, finançament propi, iniciativa pròpia, recursos propis, acadèmia pròpia...

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

La idea también, en conclusión, por favor, el estudio era para..., y esa era nuestra idea, para crear conversación dentro de España, llamar la atención. Y, mira, nos

hace sentir muy honoradas de venir aquí y poder hablar con vosotros. Y si nos podéis dar el *feedback* que habéis dado, oye, estudia esto, y nosotros lo haremos. Porque la idea no es estigmatizar a la mujer, es la salud, es hablar de temas que necesitamos hablar, porque cuanto más hablamos, podemos seguir viviendo bien, gestionando los síntomas. Muy bien, mejor.

Rosa Salvadó Colom (directora de marketing i Comunicació d'EADA Business School)

I volíem oferir-vos l'oportunitat que, al final, reflectim una enquesta on moltes dones han contestat. És a dir, no és que estem induint nosaltres els resultats, els resultats són els que són.

La metodologia? Esteu convidats a visitar-nos i realment a aprofundir en aquesta metodologia. Però és un estudi de divulgació que pretén aixecar una etapa de la què no se'n parla, és un tabú, bàsicament.

I, efectivament, literatura hi ha a la Commonwealth i al món anglosaxó, però no n'hi ha més.

I que feliços que ens ajudeu i que puguem participar en alguna iniciativa que, potser, des de la política es pot impulsar, eh? Compteu amb nosaltres.

Aline Masuda (professora d'EADA Business School)

Muy bien. Muchas gracias.

La presidenta

Perfecte. Doncs moltes gràcies a vosaltres per la vostra compareixença i explicacions.

I ara suspenem uns minutets la comissió per donar peu als següents punts.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La vicepresidenta

Doncs continuarem pel següent punt...

Proposta de resolució sobre la defensa del dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs

250-00826/15

...que és la proposta de resolució sobre la defensa del dret de les dones a la interrupció voluntària a l'embaràs, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La diputada Sabrin Ariabi té tres minuts per poder defensar la proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, vicepresidenta. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presentem avui davant d'aquesta comissió una proposta de resolució per reafirmar la defensa del dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs, un dret fonamental que forma part indissoluble dels drets sexuals i reproductius i, per tant, dels drets humans.

Els drets sexuals i reproductius han estat reconeguts per la comunitat internacional com a drets humans essencials. Declaracions, convencions i pactes internacionals, com la Plataforma d'Acció de Beijing, han deixat clar que els drets de les dones inclouen el dret a tenir control i a decidir lliurement i responsablement sobre el seu propi cos, la seva sexualitat i la seva salut reproductiva, lliure de pressions, discriminacions i violència.

Aquest dret no és fruit de l'atzar, és el resultat d'una lluita històrica, sostinguda i col·lectiva, protagonitzada pel moviment feminista, per associacions i entitats, per professionals i per moltes dones anònimes que van patir la penalització, l'estigmatització i la clandestinitat. No podem oblidar que abans dels avenços legislatius moltes dones es van veure obligades a interrompre els seus embarassos en clandestinitat, en condicions de risc extrem per la seva salut física i emocional i, en massa casos, posant en perill la seva pròpia vida.

A Espanya, l'aprovació de la Llei de supòsits de l'any 85 va suposar un primer pas en el marc de la democràcia. Però va ser la Llei orgànica 2/2010 la que va marcar un abans i un després, en reconèixer la interrupció voluntària de l'embaràs com un dret

de les dones i garantir-ne així el seu exercici en condicions de llibertat, seguretat i dignitat.

La reforma de l'any 2023 ha reforçat aquest enfocament garantista, ampliant la protecció dels drets de les dones i situant la salut sexual i reproductiva al centre de les polítiques públiques.

Tot i aquest marc legal, els esdeveniments recents demostren que aquest dret no està exempt de qüestionament. La irrupció de l'extrema dreta en les institucions i les iniciatives polítiques basades en arguments pseudocientífics, en discursos estigmatitzants o en la desinformació evidencien que existeix un risc real de retrocés, i el veiem diàriament.

Quan es posa en dubte el dret a l'avortament no només es qüestiona una prestació sanitària, sinó l'autonomia de les dones i la seva capacitat de decisió. Per aquest motiu presentem aquesta proposta que té un objectiu molt clar, reafirmar el compromís del Parlament de Catalunya amb la defensa del dret a la interrupció voluntària de l'embaràs i garantir que el seu exercici sigui real i efectiu arreu del territori.

La resolució proposa instar al Govern d'Espanya a avançar cap al blindatge constitucional d'aquest dret, reforçar la col·laboració institucional entre la Generalitat, els ens locals i les entitats, continuar impulsant l'educació sexoafectiva com a eina clau de prevenció, garantir que l'objecció de consciència individual no esdevingui un obstacle per a l'accés a la prestació, adaptar l'atenció sanitària d'acord amb el protocol vigent a Catalunya, respectant el dret de les dones a escollir, millorar la formació universitària dels professionals sanitaris i assegurar que tota la informació que es faciliti estigui basada en evidència científica, evitant qualsevol ús de recursos públics per promoure la desinformació o l'oposició a aquest dret.

Per tot això, aquesta proposta de resolució vol expressar de manera clara i inequívoca el posicionament del Parlament de Catalunya en defensa dels drets sexuals i reproductius i, en especial, del dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs. Un posicionament ferm davant de qualsevol intent de qüestionament o de retrocés i un compromís actiu amb el compliment efectiu de la legislació vigent,

amb l'equitat territorial, amb la qualitat de l'atenció sanitària i amb el respecte a les decisions de totes les dones.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara, com que la proposta de resolució no té esmenes, passarem al torn dels grups parlamentaris perquè puguin definir el posicionament. I, en primer lloc, té la paraula la diputada Carme Renedo del Grup Parlamentari de Junts.

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies. L'Estat espanyol és un Estat que fa dues passes endavant i tres endarrere. Els que ja tenim una colla d'anys a l'esquena tenim la sensació que ens hem passat la vida, que ens la passem encara i que la passarem, i passarem la vida que ens queda encara lluitant pels mateixos drets fonamentals. Sempre els mateixos drets fonamentals.

Quan sembla que la situació ha millorat, quan s'ha millorat alguna cosa, quan hi ha hagut algun avenç significatiu, l'Espanya negra retrograda i integrista torna a disparar, i a vegades dispara metafòricament i a vegades no dispara metafòricament. La història d'Espanya és així.

La resolució que proposa el Grup Parlamentari Socialista és una declaració de principis, una reclamació de respecte a la legislació vigent i un desig per blindar els drets sexuals i reproductius, incorporant-los a la Constitució. Evidentment, hi estarem d'acord. Farem costat a la resolució davant els aires involucionistes que ens amenacen.

Fitxer 9

I aprofitem l'ocasió també per convidar al Grup Parlamentari Socialista a defensar també altres drets fonamentals, com ara el dret a l'autodeterminació. El PSC l'havia defensat en el passat i ho havia fet amb fermesa. El dret a l'autodeterminació havia format part de l'ideari polític del programa del PSC quan el PSC era el PSC i no una

mera, una simple sucursal. Allò que dèiem, dues passes endavant, tres endarrere. Espanya i el PSC com a exemple.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara passarem al torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Tània Verge Mestre, per tres minuts.

Tània Verge Mestre

Gràcies. És evident que estem davant d'una onada global antidrets, antigènere. No és només una qüestió de l'Estat espanyol, això està passant arreu del món. Països de la Unió Europea on aquest dret s'ha perdut o ha quedat molt debilitat. Ho hem vist als Estats Units. Ho veiem cada vegada que governa l'extrema dreta.

Però, al mateix temps, també és veritat que no em queda molt clar què proposa aquesta resolució de nou, que no sigui ja coses que recullen les lleis vigents. Garantir que l'exercici de l'objecció de consciència individual, per exemple, eh?, sigui compatible amb el ple d'accés al dret, doncs ja ho diu la llei i ja hi ha un decret vigent que regula un registre d'objectors de consciència.

Que s'implementi la Llei 2/2010, i amb la seva modificació del 23, doncs, sí, òbviament. O que s'apliquin les mesures necessàries perquè es doni compliment al protocol per l'atenció a la interrupció voluntària de l'embaràs a Catalunya, que es va aprovar el 2022. Vull dir, que no sé exactament què és el que estem demanant en aquesta proposició, que, en tot cas, com deia hi votarem a favor perquè, evidentment, no hi ha res per votar-hi en contra, però no hi veiem cap cosa nova ni tampoc gaire valentia.

Quan s'insta el Govern espanyol a incloure aquest dret a la Constitució, aquí passen dues coses. Una, desconeixença aparent de no tenir la majoria suficient per poder-ho fer.

I, dos, la proposta del Gobierno no era incorporar-ho en el bloc de drets fonamentals, sinó en un bloc que suposaria menys garanties en cas de tenir la majoria, però la majoria ara mateix no existeix. En canvi, potser sí que es podria instar al Govern d'Espanya a garantir l'exercici efectiu del dret a tots els territoris de l'Estat, perquè hi

ha comunitats autònomes on no es practiquen, pràcticament, avortaments o no se'n practiquen cap en cap centre hospitalari públic, són tots en centres privats.

Per tant, com dic, eh?, sí, no hi ha cap punt de la proposició per votar-hi en contra. I el context és el que és i és necessari un posicionament polític d'aquí, del conjunt del ple, de la defensa més àmplia també dels drets sexuals i reproductius, però, companyes, els punts de la PR no són gaire potents.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara passarem al torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Amb la presentació d'aquesta proposta, el Grup Socialista ens planteja un tema, l'avortament, que va molt més enllà de l'àmbit de la sanitat i que té a veure, no tan sols amb creences religioses, que també, també té a veure amb la defensa de la vida i això té un abast molt ampli.

Per a vostès sembla que l'estratègia de salut sexual i reproductiva només sigui l'avortament. El reflex de les meves paraules és el nombre d'avortaments que no paren d'augmentar i és molt trist, quan parlen i parlen dels drets humans, que no pensin mai en els més vulnerables, aquells que mai arribaran a néixer. No és un dret humà, no és un dret fonamental com vostès els agrada tant repetir, no està recollit a la convenció de drets humans ni en cap altra convenció.

Saben el que si és l'avortament? És un fracàs i és un fracàs que es multiplica quan quasi un vint per cent de dones es sotmeten a una segona interrupció del seu embaràs. És un fracàs perquè l'únic que se li ofereix a una dona, quan es troba davant d'una situació com aquesta, dramàtica, és avortar i no se li ofereixen més opcions, ja ni tan sols els tres dies de reflexió, que van quedar suprimits a l'última llei aprovada pel Partit Socialista i socis. I tal com es fa en altres països, perquè és necessari la informació adequada, completa i suficient per entendre les conseqüències d'una decisió com aquesta. Perquè, en definitiva, vostès ens volen menys informades, menys lliures i el que fan és deixar-nos més desprotegides.

I, malauradament, senyories, Catalunya lidera el rànquing de número d'avortaments a Espanya. Vostès parlen molt d'avortar, però mai parlen de natalitat i de les ajudes a la maternitat.

Per altra banda, existeix el dret dels metges i dels professionals d'intervenir o no en un avortament, el dret a l'objecció de consciència. I s'ha de garantir que el professional que no vulgui intervenir en un avortament, ho pugui fer amb tranquil·litat i sense pensar que serà assenyalat. I, per suposat, amb total llibertat, la llibertat individual de cada persona de prendre aquesta decisió.

Miri, deixin ja, d'una vegada, d'intentar imposar el pensament únic, fins i tot decidint qui pot o no pot rebre subvencions, o pensen com vostès o no tenen dret a res. Això és el resum d'un dels seus punts.

Senyories, i acabo ja, que votarem, com es poden imaginar, en contra. A vostès, que els agrada tant d'autoqualificar-se de progressistes, siguin progressistes de veritat i defensin els més vulnerables, que són aquests nens que se'ls nega l'oportunitat de néixer.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Miren, la primera cuestión que debemos abordar es el propio lenguaje que se utiliza en esta propuesta de resolución, porque se habla insistentemente de una supuesta interrupción del embarazo, cuando la realidad es que, de interrupción, no hay nada –no hay nada. Porque cuando hablamos de aborto, el embarazo no se interrumpe durante un tiempo y se retoma o se reanuda al cabo de esto, de un tiempo. El embarazo, con el aborto, se acaba definitivamente, es destruye por completo.

Entonces, lo digo porque, claro, ya que se llenan la boca tanto de hablar de interrupción del embarazo y se sienten tan orgullosos de ello, pues, al menos, lo mínimo que deberían hacer es llamar las cosas por su nombre y hablar claramente

de la palabra «aborto». No engañen, no mientan, no le pongan florituras para disfrazar algo tan serio como es acabar con la vida de un ser humano.

Dicho esto, frente a sus propuestas y políticas encaminadas a fomentar el aborto, pues desde VOX planteamos un posicionamiento firme y positivo, unas políticas en defensa de la vida y no en contra, unas políticas efectivas centradas en la mujer, en su dignidad y en su defensa real.

Porque lo que resulta absolutamente inconcebible es que, en una sociedad como la nuestra, donde se pagan más impuestos que nunca y donde las familias están asfixiadas fiscalmente, haya mujeres que se vean obligadas a contemplar la opción de abortar por motivos económicos o por una situación laboral precaria. Esto no se puede consentir, porque esto, por mucho que ustedes lo disfracen de libertad, no es libertad, esto es, claramente, un abandono.

Porque el Estado no puede permitirlo, el Estado debe estar a su lado, al lado de la mujer, debe brindarle todo el apoyo, todas las ayudas necesarias para que esa madre saque adelante a su hijo. Porque en una sociedad supuestamente avanzada como la nuestra, no puede haber ni una sola mujer que se vea empujada al aborto por falta de recursos. Eso es lo mínimo, es una cuestión de sentido común, pero también es de justicia social y de modelo de Estado. Porque ¿qué modelo de Estado queremos? ¿Uno que facilite que no nazcan niños catalanes o uno que proteja la vida y el futuro de nuestra sociedad? Claro, yo es que se lo pregunto.

Entonces, por eso, frente a su modelo, que ofrece el aborto como una solución prácticamente automática, nosotros proponemos una alternativa verdaderamente humana. Ayudas reales a las mujeres embarazadas, que nazcan y que ninguna madre se sienta sola, que ninguna mujer se vea empujada a abortar por miedo, precariedad, presión social o abandono institucional.

Y pues nuestras propuestas en este sentido son muy claras: apoyo económico, acompañamiento social, facilidades para conciliar estudios, trabajo y maternidad y una red pública de protección que esté presente antes, durante y después del embarazo. Porque la verdadera libertad es garantizar que la mujer tenga los medios, el respaldo y la información para poder elegir la vida.

Gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució perquè, de fet, el primer grup que va plantejar a nivell del Congrés incorporar-ho i blindar-ho com a dret constitucional va ser el Grup de Sumar. I crec que és important que treballem tots els grups que en aquesta cambra i en aquesta votació ens hem manifestat a favor d'aquesta proposta de resolució per fer que aquestes majories siguin possibles també a nivell del Congrés, tot i que sabem que necessitem altres majories, que, com hem pogut veure, són una mostra més de la deriva del Partit Popular pel que fa als drets sexuals i reproductius.

Si volen informació i que les dones estiguin informades i que els homes estiguin informats, el mecanisme és l'educació sexual integral a les escoles, no és tres dies de reflexió i un pamflet que et donin a la porta d'un centre mèdic. Això no és informació perquè, a més a més, en aquell moment ja s'ha produït l'embaràs.

Si volem que realment les dones tinguin més control i més poder de decisió sobre el seu cos i que els homes siguin conscients del que suposa, per exemple, tenir relacions sexuals sense preservatiu, és important que això s'expliqui des de l'educació sexual integral en totes les fases de l'educació, en l'educació primària també, en els anys que toca, a partir d'un estudi en funció de la maduresa de nens i nenes i de joves i adolescents i de noies i de nois.

Perquè el que està passant ara és que estan augmentant els embarassos i els avortaments perquè està reduint-se l'ús de mitjans anticonceptius, perquè s'està disminuint en l'ús, per exemple, del preservatiu com a mitjà anticonceptiu i en l'augment de les malalties de transmissió sexual.

I el que tampoc pot ser, i això és una qüestió que competeix al Govern d'aquí, al Govern autonòmic, és que avui dia encara no es pugui garantir a tot Catalunya que una dona pugui accedir a un avortament en un centre públic, perquè segueixen

havent-hi centres concertats i religiosos que no garanteixen aquest accés a l'avortament, com està passant amb l'Hospital de Sant Pau fins no fa gaire.

Per tant, crec que la reflexió, més enllà de la declaració d'intencions de quins són els canvis que hem de fer a nivell de la Constitució, és important que les lleis que tenim les despleguem i garantim aquest accés.

I, per exemple, que es facin coses com el que ha fet la ministra de Sanitat, la Mònica García, de portar als tribunals al Govern de la senyora Ayuso per no complir la llei. Perquè sí, hi ha el dret a l'objecció de consciència, i per garantir aquest dret a l'objecció de consciència dels professionals sanitaris, s'ha de crear un registre d'objecció de consciència, que, lluny del que diguin, no és públic i d'accés a tothom, per tant, la privacitat està absolutament garantida. I aquest és el mecanisme que preveu la llei perquè els professionals sanitaris puguin exercir la seva objecció de consciència. I no fer-ho és, per una banda, desobeir la llei i, per una altra, anar en contra del dret de les dones que vulguin exercir la interrupció voluntària de l'embaràs.

I una qüestió més, tenir el dret a avortar no és l'obligació a avortar. Les dones que no vulguin fer-ho, no ho han de fer. El que hem de fer és garantir que qui vulgui ho pugui fer.

I que ens importi la vida abans del part, però també després del part, que és el que després a molts de vostès no els importa, com el que està passant amb els nens i nenes de la Cañada Real a Madrid. Per tant, siguem una miqueta conseqüents. Ens importa la vida, ens importa la vida també quan neixen aquests nens i aquestes nenes.

I només els vull dir una cosa, vostès estan a favor de la congelació d'embrions? Perquè si els embrions es poden congelar i després fer-los prosperar és perquè encara no són vida, perquè quan a un ésser se'l congela, no torna a la vida.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Com que no hi ha cap diputat del Grup Parlamentari de la CUP ni del Grup Mixt, ara passarem al torn de les votacions. I primer demanaria si algun grup parlamentari vol fer vot separat. Doncs continuem, votarem tots conjunts.

Comencem pel vot a favor?

Són 4 vots de Junts, 5 vots del PSC, 3 d'Esquerra i 1 de Comuns. I, per tant, són 13 vots a favor.

Passarem al vot en contra?

Doncs 1 vot en contra de VOX i PP.

I vot abstenció?

No.

I, per tant, la proposta..., 3 en contra, i per tant la proposta doncs està aprovada.

(Pausa.)

La presidenta

Doncs ara passaríem al darrer punt de l'ordre del dia,...

Proposta de resolució sobre la protecció de les víctimes contra els efectes del negacionisme de la violència de gènere

250-00838/15

...que és el punt 9, que és una proposta de resolució sobre la protecció de les víctimes contra els efectes del negacionisme de la violència de gènere, presentada pel Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Elena Díaz per la seva presentació.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Bé, molt ràpidament perquè, bé, ja s'han pogut llegir la proposta de resolució i és una proposta de resolució que conté únicament un punt, però per això no deixem de considerar que és una proposta de resolució important. Perquè, clarament, doncs des de Catalunya, des de l'any...

Fitxer 10

...2012, s'han produït 154 feminicidis, dels quals doncs en 144 són a dones i deu corresponen a infants i joves assassinats en el marc de les violències masclistes.

També aquest any, l'any 2024, el darrer en el que tenim ja les dades agregades, doncs s'han rebut al voltant de 150.000 trucades als telèfons de Servei d'informació i assessorament jurídic contra la violència masclista, així com el nombre d'atencions que es fan als diferents SIADs. Any rere any no paren de créixer, és a dir, les dades de la violència masclista són molt preocupants, són molt alarmants i, a més, doncs malgrat tota la informació i totes les polítiques, aquestes doncs, malauradament, no descendeixen en el nombre que ens agradaria.

I, a banda d'això, doncs conforme la societat avança, doncs apareixen també altres formes de violència masclista, com és la violència en l'àmbit digital, que en diverses ocasions en aquesta comissió ja hem tingut ocasió de parlar-ne, no?

Davant d'aquestes dades, doncs ens preocupa aquest increment dels discursos negacionistes de la violència masclista i els discursos masclistes en general, no? Que, a més, moltes vegades doncs van acompanyats d'aquestes *fake news*, notícies falses, que també, com deia, no deixen d'aparèixer sobretot en xarxes socials, no?

Com deia, l'objectiu d'aquesta proposta de resolució és instar el Govern de la Generalitat a combatre activament el negacionisme i els discursos masclistes, reconeixent la violència contra les dones com un fenomen estructural i específic. I, molt concretament, ho demanem perquè ja saben que l'any passat es va renovar el Pacte d'Estat contra la violència de gènere i hi ha un punt, la mesura número 80 del Pacte d'Estat, que parla, precisament, d'això, de treballar des de les institucions per treballar contra els discursos negacionistes de la violència masclista. És un dels punts del Pacte d'Estat. Pacte d'Estat que, a més, recordo que va ser signat pel conjunt de partits polítics, excepte VOX.

Per això nosaltres en aquesta proposta de resolució doncs instem al Govern de la Generalitat a aplicar el conjunt del Pacte d'Estat contra la violència de gènere i, en concret, la seva mesura número 80.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara, com que no hi ha hagut esmenes, passàrem al torn dels grups parlamentaris per posicionar-se i té la paraula el Grup Parlamentari de Junts, que té la paraula la diputada Ariadna Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, presidenta. Des de Junts per Catalunya ja els avancem que donarem suport a aquesta proposta de resolució perquè parteix de la constatació que, per a nosaltres és inapel·lable, que la violència masclista no és una opinió, no es pot negar i, evidentment, posar-la en dubte el que fa és perjudicar la protecció de les víctimes.

Des de Junts fa anys que defensem aquest caràcter estructural que té la violència contra les dones, ho hem fet quan governàvem i també ho fem des de l'oposició. Per això donarem suport a aquesta proposta de resolució, perquè banalitzar o negar aquesta violència de gènere no fa res més que revictimitzar les dones i donar ales als seus agressors.

I, a la vegada, hem de tenir molt clar també que quan parlem de combatre aquest negacionisme de la violència de gènere, no pot quedar només en un exercici retòric, i aquí el Govern entenem que té deures pendants.

Les institucions són les que han de poder ser fermes en aquest discurs contra l'odi, contra aquest discurs negacionista i contra aquesta desinformació, a la vegada que hem de ser eficients en tal de poder garantir els drets de la protecció i la reparació a les víctimes. I, justament, és en aquest terreny on l'administració no pot fallar.

És per això que el que demana aquesta proposta de resolució presentada pel Grup del PSC i, per tant, el propi partit que està a Govern, entenem que ja és un deure que ha de tenir el Departament d'Igualtat i de Feminisme, que està a les seves mans fer-ho possible i que no caldria aquesta proposta de resolució perquè el Departament tingui l'obligació de combatre, justament, aquest efecte del negacionisme de la violència de gènere. Però, tant i així, celebrem que previsiblement aquesta proposta de resolució es pugui aprovar en aquesta comissió.

Per últim, sí que des de Junts per Catalunya reclamem que tot això es faci des de Catalunya i amb eines pròpies perquè el Pacte d'Estat pot ser un marc, però la resposta, necessàriament, ha de ser catalana i ha de comptar també amb el

finançament suficient. Perquè si alguna cosa ha demostrat també l'experiència a Catalunya és que, quan hem tingut marge, hem estat al capdavant.

Per tot això, com deia, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè combatre el negacionisme de la violència de gènere és una condició necessària per avançar per una societat més justa, més lliure i, sobretot, més segura per totes nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Evidentment, no podem votar en contra d'aquesta proposta de resolució, és..., no hi ha marge, no?

El que sí que demanàriem també al PSC..., la diputada Torrevejano ha parlat de violència masclista, però el text parla de violència de gènere. Crec que estaria bé que quan hi hagi una altra proposta de resolució també agafem el marc català una mica en la línia del que estem dient perquè el nom sí que fa la cosa en aquest àmbit i, per tant, no?, error rostre tampoc de no haver presentat les esmenes pertinents, però, en qualsevol cas, sí que creiem que hem de parlar de violència masclista.

Tampoc sabem ben bé què persegueix aquesta proposta de resolució, més enllà d'aquesta declaració d'intencions. És evident que, sentint els discursos que sentim aquí, un es planteja fins a quin punt és necessari que ens anem dient tota l'estona les mateixes coses. Les dones assassinades, crec que la proposta de resolució quan parla de dades, hi són, les dones maltractades, les denúncies, és una realitat que per més que algú s'entestin a negar, m'agradaria que poguessin parlar amb els familiars de les víctimes, amb els fills d'aquestes dones assassinades i els diguessin que no existeix o que és una cosa puntual, que ells no, ells es fixen en les víctimes de manera individual. Però, clar, quan les víctimes sempre cauen d'un mateix costat, potser és que hi ha qüestions estructurals que cal abordar.

Igual que en l'àmbit de l'avortament, abans ho deia la diputada Segovia, cal educació i és bàsica. I aquests mateixos que parlen d'aquesta llibertat són els mateixos que neguen que hi hagi aquesta educació.

I, per tant, està bé, eh?, com a declaració d'intencions, però crec que com a societat tenim un repte, si és que no volem tenir més dones assassinades, més dones maltractades.

I saps què passa? Que parlar des del privilegi, perquè si tu et quedes embarassada als setze anys o la teva filla es queda embarassada als setze anys, tu t'ho pots pagar en una clínica privada, parlar des del privilegi és molt fàcil, però la realitat ensenya que les dones més vulnerables són les que tenen conseqüències. I quan a qui defenses és als interessos dels poderosos, per més que t'emmaskaris, doncs poca cosa més a dir.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bueno, hoy el Partido Socialista nos presenta una propuesta sobre la protección de las víctimas contra los efectos del negacionismo contra las víctimas de género. Hay que tener valor, señorías, con la que está cayendo, presentar una iniciativa de este tipo.

El Partido Socialista, que ha dejado abandonadas a las mujeres con todas las leyes que han aprobado, la ley del «Sí es sí», la ley trans y con la nefasta gestión de las pulseras anti-maltrato. Ustedes que han sido los primeros y las primeras en negar la existencia de los casos de acoso en su partido, el Partido Socialista, y de las actitudes machistas de cargos de su partido, que escogían prostitutas por catálogo que pagábamos entre todos españoles, eso sí, después de hacer ver que quieren acabar con la prostitución, y que las mujeres y las mujeres maltratadas está claro que las importan muy poco.

Vaya con la cuadrilla del Peugeot, es que no se salva ni uno, ni uno, repito. El Partido Socialista, que se envuelve en su bandera de feminismo de pancarta y batucada,

han protegido a un acosador sexual de manual. ¡Qué incoherencia señorías! Y no solo a uno, hasta el momento han salido siete casos a la luz pública. A eso hay que añadir la actitud, como poco escandalosa y corrupta de Ábalos, Coldo y Cerdán, sin olvidarnos del Tito Berni, (*veus de fons*) que celebraba sus chanchullos en plena pandemia con prostitutas

¿De qué negacionismo nos hablan? El único negacionismo, evidentemente, es el suyo, es el «hermana, yo sí te creo, siempre y cuando el acosador no sea uno de los nuestros».

Y se atreven a hablarnos de su propuesta, de la falta de políticas institucionales efectivas y de la insuficiencia de recursos adecuados. Pero si ustedes llevan siete años gobernando, señorías, son a ustedes mismos a quienes tienen que interpelar por no haber dirigido todos los esfuerzos a luchar contra la violencia contra las mujeres. Ustedes interpélense a sí mismos y hagan autocrítica con lo que han hecho mal.

¿O ya se han olvidado de la nefasta gestión de las pulseras anti-maltrato? Una de las principales herramientas para garantizar la seguridad de las mujeres víctimas de violencia machista. Y ante el descontrol de la gestión y la angustia de las mujeres que han visto como no les funcionaban las pulseras, la ministra de Igualdad dice que no ha muerto ninguna. Qué falta de respeto y qué poco sentido en la responsabilidad, mercadeando con empresas sin experiencia suficiente, hecho que ya las advirtió el Consejo General del Poder Judicial.

Mire, votaremos en contra de su propuesta. No tienen ustedes credibilidad para hablar de negacionismo cuando son los primeros en negar la realidad ante hechos que son gravísimos. Ni siquiera se merecen hablar del Pacto de Estado contra la violencia de género que impulsó el Partido Popular. De verdad es que ni siquiera se merecen hablar de eso.

Gracias, señora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidenta. Bueno, esta propuesta parece que esté hecha para poner a prueba la paciencia de los catalanes porque es ya de un nivel de hipocresía inmensa que el Partido Socialista presente una propuesta que busque, aparentemente, ¿no?, combatir la violencia contra la mujer. Porque para violencia contra la mujer, la que tienen los partidos de izquierdas, bueno, la que ha salido últimamente, en los últimos años, y en concreto la del Partido Socialista.

Porque, miren, no me voy a remontar a los cuarenta años de bipartidismo, porque esto nos llevaría horas y nos saldríamos de aquí. Pero basta con mirar lo ocurrido durante los dos o tres últimos años porque es un escándalo tras otro. Por ejemplo, el caso del Tito Berni, con corrupción, prostitución y consumo de drogas, que, claro, parece que ahora todo el mundo se haya olvidado de esto, que nadie se acuerde y que, en parte, es normal porque, con todo lo sucedido recientemente, pues es normal. Que si visitas a saunas, que si la Carlota se enrolla que te cagas, como dice Ábalos, que si Salazares, que si demás comportamientos vomitivos de sus cargos públicos en despachos oficiales.

Y, claro, pese a todo esto, vienen ustedes y presentan aquí y nos vienen a hablar aquí de negacionismo de la violencia contra la mujer. Claro, supongo que su propuesta habla de «su» negacionismo, el mismo que han practicado ministras, sus ministras, y cargos orgánicos de sus filas cuando se han dedicado a borrar denuncias, a silenciar a las víctimas y a proteger a los agresores por puro interés político.

Así que, que el Partido Socialista presente esta propuesta, es de tener la cara de cemento armado –de cemento armado. Porque si hay un partido que ha negado, que ha silenciado y que ha tapado la violencia contra las mujeres cuando le ha convenido, este es el Partido Socialista.

Y aprovecho hoy para decir, precisamente, un ejemplo muy claro y es que ustedes hablan de la violencia contra la mujer, pero ¿qué pasa con la violencia que sufren las funcionarias de prisiones? Porque nosotros, desde VOX, presentamos una propuesta de resolución hablando de la violencia que sufren. Ustedes votaron en contra y miren lo que ha pasado este fin de semana. Resulta que sale a la luz una

funcionaria que ha sido agredida sexualmente y, aun así, ustedes siguen negando a la mayor. Por lo tanto, elecciones que vengan de ustedes ni una.

Ahora bien, lo que tampoco puedo permitir es que ustedes hablen, precisamente, de negacionistas, como si fueran otros. Cuando son ustedes los mayores negacionistas de la violencia contra la mujer, cuando niegan que la importación masiva de individuos procedentes de países donde se denigra y se maltrata sistemáticamente a la mujer sea un problema y tenga consecuencias directas para nosotras, para las mujeres catalanas.

Pero es que lo peor de todo es que lo niegan por puro interés electoral, porque saben que es un problema, conocen los datos, de hecho, la propia consellera de Interior lo admitió hace escasas semanas y, aun así, continúan fomentando estas políticas, demostrando a cara descubierta que la seguridad de las mujeres catalanas no les importa en absoluto. Que todo es postureo, que sí, mucho protocolo, mucho estudio, muchos debates, muchas declaraciones institucionales, pero la realidad es que ustedes abren nuestras fronteras a sabiendas que la principal víctima va a ser la mujer catalana.

Si realmente quisieran acabar con la violencia contra la mujer, la propuesta debería poner encima de la mesa, por un lado, deportaciones masivas para aquellos extranjeros que vienen a por nosotras y, por otro lado, cadena perpetua para los agresores nacionales.

Todo lo demás es papel mojado y propaganda ideológica para usarnos a las mujeres como su instrumento para su propio rédito político.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara passàriem al torn de votacions. Com és un únic punt, doncs votàriem tota la proposta de resolució sencera.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, d'Esquerra Republicana i de Junts.

Vots en contra?

Vots en contra del Partit Popular i de VOX.

Doncs aquesta proposta de resolució quedaria aprovada per 12 vots a favor i 3 vots en contra.

Doncs al no haver-hi més punts a l'ordre del dia, doncs suspendríem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT